

UFO

1984 - 3 ÅRGANG

4 / 5

ABONNEMENT KR. 90 - LÖSSALG KR. 20 PR. NR.

Tidsskriftet UFO

1984 · 3 årgang.

Utgitt av UFO-NORGE -
en landsomfattende forening

UTGIVELSE

Tidsskriftet UFO utgis av foreningen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenene, samt informasjon til medlemmene og offentligheten.

* REDAKSJON

Ansvarlig redaktør: Finn Kalvik

Adresse: Postbox 1155
5001 Bergen.

Telefon: 05-28 01 26

Redaksjonssekretærer:

Leif Havik
7490 Rognes. Tlf.: 07-43 42 25

Frank Lie
Lundveien 4
3100 Tønsberg. Tlf.: 033-12 369

Knut Aasheim
Postbox 142
2073 Bøn. Tlf.: 06-95 15 65

RED. NORDIC UFO NEWS LETTER

Mentz D. Kaarbø
Storhaugen 28 5000 Bergen.

* ABONNEMENT/MEDLEMSKAP

Tidsskriftet UFO utkommer med 5 nummer i året. Abonnement gir medlemskap i foreningen og koster for 1984 kr.90.- Beløpet betales enklest over postgiro.

Postgirokontonummer: 3 07 08 10

- * Abonnementsadressen: UFO-NORGE
Postbox 1155
5001 Bergen.

De i "UFO" offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenene og forskningen av disse, uten at foreningen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger. Stoff fra bladet må kun gjengis med fullstendig kildeangivelse. Redaksjonen mottar gjerne stoff og innlegg fra leserne, men forbeholder seg retten til å redigere/forkorte.

ORGANISASJONSOVERSIKT FOR UFO-NORGEDAGLIG LEDELSE:

Denne utgjøres av en komite på fem medlemmer:

Odd-Gunnar Røed
Elbjørg Fjeldberg Erling Strand
Hans Kr. Moe Knut Aasheim

* INFORMASJONS- & KONTAKTADRESSE:

UFO-NORGE
Postbox 14, 3133 Duken.
Tlf.: 033-83 606

RAPPORTSENTRAL:

UFO-NORGE
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

FORSKNINGSSEKSJON:

UFO-NORGE
Postbox 485, 7001 Trondheim.

* AVDELINGER & LEDERE:UFO-NORGE ØST

Elbjørg Fjeldberg
Postbox 38, 2045 Leirsund.
Tlf.: 02-72 55 07

UFO-NORGE SØR

Hans Aass
Postbox 291, 4801 Arendal.
Tlf.: 041-15 864

UFO-NORGE VEST

Finn Kalvik
Postbox 1155, 5001 Bergen.
Tlf.: 05-28 01 26

UFO-NORGE MIDT

Leif Havik
Postbox 485, 7001 Trondheim.
Tlf.: 07-43 42 25

UFO-NORGE NORD

Leif Normann Solhaug
Postbox 19, 8387 Fredvang.
Tlf.: 088-94 168

Trykk: UFO-NORGE, avd. Vest.
Design omslagssider: Knut Aasheim.

... fra redaksjonen:

Ja kjære leser - det har blitt lenge SIDEN SIST, og det har flere årsaker. En av disse er den økonomiske, som forsåvidt alltid er vanskelig i sådanne foretak, - men vi sender altså derfor ut nr. 4 & 5 av UFO som et dobbeltnummer nå like oppunder Jul. Dermed er vi ferdige snart med nok et år - det tredje i UFO-NORGE's korte historie. Til neste år foretar vi en omlegging som innebærer at formatet på bladet blir endret til et som er noe mindre, men vil inneholde samme mengde stoff pr. side. UFO vil i '85 - forhåpentlig som en midlertidig løsning - utkomme med 4 nummer.

Vi få som sitter i ledelsen av UFO-NORGE og som kun med egne midler kjemper for utbredelsen av forståelsen for UFO-sakens viktighet, håper og tror at dere - våre lesere - vil hjelpe og støtte oss og saken. Dette kan du gjøre ved, foruten naturligvis å fornye ditt eget abonnement, verve en abonnent (se nest siste side); gi et abonnement i julegave; eller ganske enkelt støtte med et beløp - stort eller lite - utover abonnementsprisen som for '85 blir kun kr. 80.-

Det lyder kanskje som en klisjè, men din støtte er faktisk en betingelse for videre arbeid og utvikling i UFO-NORGE!

Det har vært et relativt stille "UFO-år" i '84 - uten de store sensasjoner. ETT gledelig unntak er naturligvis VG's førstesideoppslag den 7 August, som vi har gitt behørig omtale på de påfølgende sider. La det ellers være registrert at Gudbrandsdalen har hatt sin "bølge" i år, og at Hessdalen-fenomenene er aktive igjen nå i høst - som vanlig hadde vi nær sagt - og det etter en relativt stille sommer.

Vi vil også nok en gang gjerne minne leserne om at vi ønsker å høre fra dem - hva nå enten det gjelder ros eller ris eller et stoff-bidrag; spørsmål eller forslag.

Må vi i redaksjonen også få ønske våre lesere en

RIKTIG GOD JUL

og

RIKTIG GODT NYTT UFO-ÅR I 1985!

LES I DETTE NUMMER:

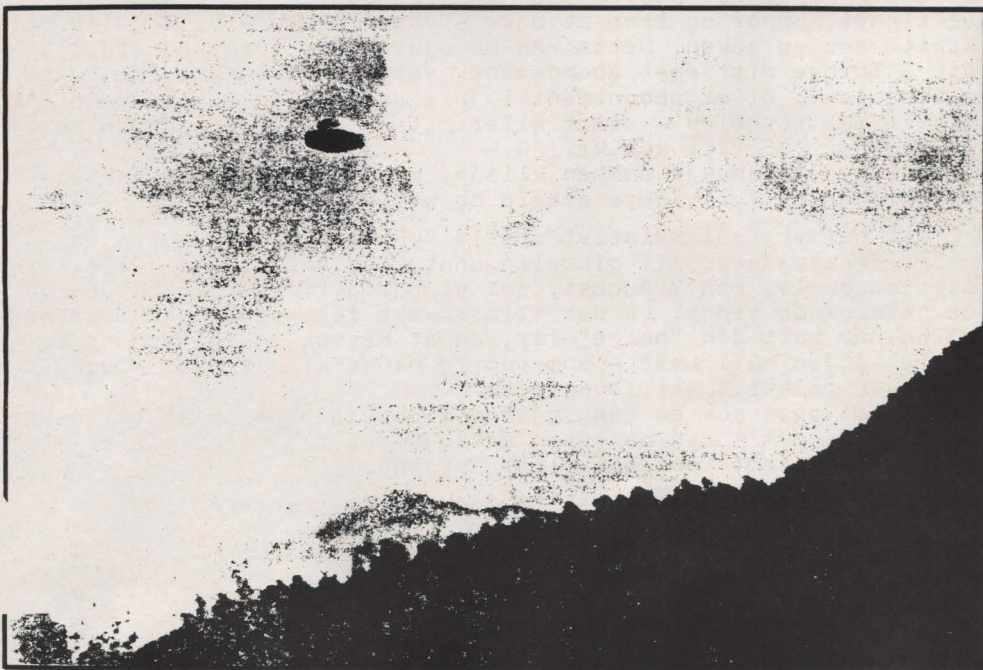
Fra redaksjonen	3	Bokanmeldelse	38
UFO over Nordmøre	4	Project Hessdalen	39
Astronautene var ikke alene ..	11	Høstprosjektet	40
Intervju med mr. ufology	14	Meteoror	42
Kidnappet av romfartøy	17	Årgangs-UFO	46
Lyskuler 2	18	Bokanmeldelse	49
UFO og vitenskapen	23	Venter på signaler	50
UFO-bølge over Gudbrandsdalen	27	Presseklipp	51
UFO-observasjoner i Norge	35	Annonser, UFO-materiell etc. ..	56

UFO OVER NORDMØRE:

Førstesideoppslaget i VG for den 7 August i år:

UFO?

(Underlig Foto-Objekt)

- * DAGSLYFOTOGRAFI AV UFO PRESENTERES PÅ FØRSTE SIDE AV VG - UTEN LATTERLIGGJØRELSE!
- * OFFISERER VED LUFTFORSVARETS STAB PÅ HUSEBY, OSLO ER OVERRASKET; - SIER AT BILDET IKKE UTEN VIDERE KAN FORKASTES SOM EN FORFALSKNING.
- * HVERKEN LUFTFORSVARETS BILLEDITYDERE PÅ RYGGE ELLER TEKNISKE EKSPERTER VED NORGES TEKNISKE HØYSKOLE HAR KUNNET AVSLØRE BILDET SOM FALSK!

Den 7 August i år var dette, nå etterhvert nokså kjente foto å se på hele førstesiden av VG. Det må betegnes som en sensasjon at denne avisen virkelig ville presentere et UFO-foto på denne måten. Dertil kommer at fotoet var tatt i fullt dagslys og viste tilsynelatende et solid

metallisk objekt som reflekterte sollyset. Men på toppen av det hele kunne man lese at UFO-bildet overrasker Luftforsvarsstaben. "Dersom dette er en forfalskning, er den uhyre dyktig laget" - uttalte oberstløytnant Einar Smedsvig.

FOTOGRAFENS EGEN BERETNING

Det var den 21 år gamle Pål Kristian Vaag, fra Aure på Nordmøre, som den 19 August ifjor tok bildet på gårdsplassen utenfor sitt hjem. Her er hans egen beretning, slik den fremkommer på rapporten til UFO-NORGE:

"Eg kom ut av huset og satte meg ned på trappen for å snøre igjen lissene på skoene. Som vanleg såg eg opp i himmelen for å stadfesta været.

Da fekk eg sjå denne utrulege gjenstanden kome ned frå høgda eller toppen av åsen. Først vart eg sitjande som forsteina, for den nærma seg vertikalt. Hastigheten var ganske sakte. Så stanset den opp i ein avstand av 200m. Eg klarte utruleg nok å løpe inn etter eit kamera, og eg tok eit bilde. Da eg tok bort kameraet, fekk han liksom eit lite støt.

Under heile observasjonen reflekterte den sola, men no vart den forandra. Sola vart ikkje reflektert og den vart grå og noko diffus, særleg i kantane. Plutselig så skaut den avgarde. Det var ikkje snakk om akselerasjon, for den tok av med toppfart (akkurat som noko usynleg hadde slege til den) Den vart borte i tåka over fjellet i løpet av 1-2 sekunder."

Den totale observasjonstid var ca. 2 minutter og objektet var helt lydløst. Gjenstandens størrelse med utstrakt arm (målt mellom tommel og pekefinger) var ca. 3cm. Dens form var klart avgrenset, og utformet med en slags kuppel øverst - med veggene skrånende innover. Under var gjenstanden flat bortsett fra midten der det var noe Vaag beskriver som en stabilisator (eller spoiler), og under denne var det et hull oppover.

Pål Kristian Vaags fornemmelse av avstanden var at den var ca. 200m. borte og hadde en diameter på ca. 10m. Observasjonen ble altså gjort i fullt dagslys ved ett-tiden på ettermiddagen og været var lettskyet, med svak vind og en temperatur på ca.+15°C.

"EKSPERTER FORBLØFFET"

Dette var overskriften i VG den 8 August på en helsides oppslag, og vi finner det interessant og viktig her å gjengi hva avisen skrev for den videre utvikling av saken:

"Luftforsvarets bildetydere klarte ikke å avsløre UFO-bildet som Pål Kristian Vaag tok hjemme på tunet på Nordmøre i August ifjor, da VG brakte fotografiet til Rygge flystasjon igår. - Teknisk kan vi ikke sette fingeren på noe, sier kaptein Kåre Kvamme.

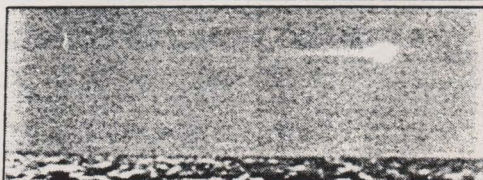
Alt ser ut til å stemme. Lyset faller riktig inn på den flyvende gjenstanden. Proposjoner og vinkler ser riktige ut. Skarpheten i bildet er forbløffende. En fotomontasje er utelukket.

- Nei, jeg kan ikke se ut fra bildet at det forfalsket. Jeg tror det er helt umulig fototeknisk å bevise hverken det ene eller det andre, sier Kvamme. Han legger ikke skjul på at han fortsatt er svært skeptisk til ektheten av bildet.

Den eneste muligheten er at noe er kastet ut i lufta og at fotografen har fulgt objektet perfekt da bildet ble knipset, ellers ville bildet ha blitt uskarpt. Noe slikt krever stor dyktighet, eller utrolig flaks.

Kvamme sier at han selv har laget et like godt UFO-bilde som det Vaag har tatt. - Men jeg brukte mye fototeknisk utstyr for å få det til, sier han.

OPPKLART

AVSLØRT: Oppe i høyre hjørne av dette bildet ser du det en forbløffet dansk fotograf trodde var en UFO.

Takket være ny teknikk blir UFOen avslørt. Bildet som er tatt ved Fæna blir først sendt til computeranalyse.

«Fargekoding» av det danske bildet gir til slutt forklaringen. Det avsløres et hull i objektet. Og UFOen avsløres rett og slett som en kjemikaliedrøpe på filmen.

UOPPKLART

Den ferskeste uoppklarte UFO-observasjonen i Norge ble gjort av fem funksjonærer ved værvarslingskontoret og flyveledelsen ved Bodø lufthavn.

16. januar 1983 så de en avlang, sylindrisk gjenstand som solen speilet seg i. Gjenstanden kom i retning syd-sydvest. Alle fem gransket gjenstanden i kikkert.

Først trodde de at det dreide seg om et fly som kom inn i

skarp vinkel. Det viste seg ikke å være tilfelle.

Grunnen til at de fem reagerte, var at gjenstanden ble stående stille i luften. Den sto der i to-tre minutter, før den forsvant bak en skybanke.

Hverken kaptein Kvamme eller kollegene på fotoavdelingen på Rygge stiller seg helt avvisende til UFO.

Ved flere anledninger har ukjente luftfartøyer blitt tatt inn på militære og sivile radarsystemer. Det er blitt fastslått at det ikke kan dreie seg om vanlige fly eller helikoptre, men hva luftfartøyene egentlig var, er aldri blitt oppklart, sier Kvamme.

"ULØST UFO-MYSTERIUM"

Slik lød overskriften på VG's oppslag den 11 August, der man kunne fortelle at man i VG hadde tatt bildet med til Norges Tekniske Høyskole i Trondheim, hvor det ble gransket under et av landets beste mikroskop. Heller ikke det kunne fortelle sannheten om det etterhvert landskjente UFO-bildet."

Metoden forsker Jarle Hjelen ved NTH - SINTEF, brukte for å forsøke å avsløre bildet, kalles scanning. Denne metoden har tidligere avslørt et UFO-bilde i Danmark. En lysende gjenstand på himmelen viste seg å være en dråpe av en væske som hadde etset seg inn på filmen.

- "Det er lite eller ingenting jeg kan si om bildet ved hjelp av elektronmikroskopet - jeg kan desverre ikke avsløre noe", sier forsker Hjelen, som ikke legger sjul på at han personlig er skeptisk til alle overnaturlige fenomener.

Scanning med elektronmikroskop er en helt ny og meget avansert teknisk metode for å finlese forskjellige sammensetninger av metaller.

Et negativ av et fotografi består også av en rekke metaller i tillegg til farvestoffer. Denne metoden kan derfor vanligvis si et og annet om fotografier. Selve avlesningen eller scanningen på fagspråket - gjøres med et elektronmikroskop, som er en lyspære med helt spesielle egenskaper. Spenningen i "pæra" er 20 000 volt og dermed sendes elektroner ut med stor hastighet - metallene reagerer forskjellig på bestrålingen og en datamaskin lager et bilde av gjestanden.

VÆRBALLONG UTELUKKE

Teorien om at det skulle vært en værballong har vært luftet overfor VG av en rekke som har interessert seg for Vaags noe underlige fotoobjekt - skriver VG. Men det er forsvinnende liten mulighet for at Pål Kristian Vaag har tatt bilde av en værballong på avveier. Dette sier meteorologassistent Thor Bretting på Ørlandet værstasjon. Det er denne stasjon som slipper ut slike ballonger i denne delen av Norge.

SKEPTISK: Forsker Jarle Hjelen ved SINTEF i Trondheim forsøkte å avsløre UFO-bildet ved hjelp av landets beste elektron-mikroskop.

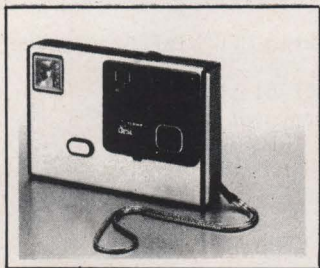

UFO? Det mystiske bildet ble tatt av Pål Kristian Vaag på Nordmøre 19. august i fjor.

KAMERAET

Fotografiapparatet som Pål Kristian Vaag benyttet var et enkelt "lommekamera" av merket KODAK DISC 4000 som koster ca. kr. 400.- Det har ingen innstillingsmuligheter og dobbelteksponering er heller ikke mulig. Det usansynliggjør muligheten for noen form for triksfotografering.

Apropos - det gikk ikke mange dagene før Kodak var ute i avisene med en stor annonse for sine Disc-kameraer: "SKAFF DEG UFO-KAMERAET"

VAAG'S REAKSJON

At hendelsen gjorde et sterkt inntrykk på Pål Kristian Vaag er det ingen grunn til å tvile på. Han forsto at det var et helt uvanlig fenomen han observerte, og ble altså - som han selv beskriver det - "sitjande som forsteina".

Men Vaag hadde altså likevel åndsnerverelse nok til å gjøre nettopp de to tingene som "en god UFO-observatør" bør gjøre, - nemlig hente et kamera og knipse et bilde, samt forsøke å tilkalle et annet øyenvitne. (Han ropte på sin mor som var i huset, men som trolig ikke hørte ham)

Vaag tiet både om hendelsen og om fotografiet, - ikke engang til sin nærmeste familie fortalte han noe. Han mente selv at det var et UFO han hadde fotografert, men fryktet - som så mange før ham - at han ikke ville bli trodd, og isteden skulle bli stemplet som bløffmaker og løgnhals.

Det gikk over et halvt år før Pål Kristian Vaag tilfeldigvis kom til å nevne hendelsen overfor noen kamerater, mens han var vernepliktig i Nord-Norge. Historien ble så kjent og har resultert i meget oppstyr. På hjemstedet i Aure har man mottatt utallige henvendelser over telefon og selv har han naturligvis blitt gjenstand for stor oppmerksomhet. Han sier nå at han angrer på at han viste bildet til sine kamerater.

Vi i UFO-NORGE forstår ham og han er ikke den første som har følt det slik. Men vi er likevel - for sakens skyld - glade for at denne hendelse ble kjent. Vil vil også - av samme grunn - håpe at stadig flere av de mange som "sitter" på sine UFO-opplevelser vil ha mot til å stå fram og trosse frykten for latterliggjørelse. Det har vært gjort en undersøkelse som viser at bare en av ti UFO-opplevelser blir rapportert. Bare to ut av ti rapporter eller 20% ville gi oss en fordobling av rapportmaterialet! Dette til ettertanke.

"AVISREAKSJONER"

Av landets ca. 160 aviser var det bare 8 som i de nærmest påfølgende dager ofret spalteplass på hendelsen.

Først ute - allerede samme dag(7/8) - hadde Sunnmøre Arbeideravis følgende to oppslag: "U-F-O-forfalskning!" - og "En god spøk". I det førstnevnte er en lokal fotograf - Per Eide intervjuet, og som, uten direkte å hevde at Vaags bilde er et falsum, forteller at "99% av UFO-bildene er ren forfalskning, eller kan forklares på en naturlig måte". Videre sier han: "Det finns sikkert 1000 måter å arrangere et UFO-bilde på".

Freidige påstander og ukjente tall uten referanse er dette for denne skribent som har et par årtier bak seg med UFO-studier.

Det andre oppslaget hadde denne undertittel: "En god sommerspøk! Det er konklusjonen fra kaptein Kåre Kvamme ved →

Luftforsvarets avdeling på Rygge, som sier dette etter å ha gransket UFO-bildene(?) (det var bare ett) tatt av nordmøringen Per Kristian Vaag og som ble gjengitt i VG idag!"

Fra den videre tekst skal siteres noen setninger med uttalelser av kaptein Kvamme som illustrerer med hvor stor grad av riktighet avisen kan sette "Sommerspøk!" med utropstegn.

"- ettersom vi ser skyggen av et hus-tak på bildet er det mest sannsynlig at det dreier seg om en gjenstand kastet ut fra et hustak ..."

"- Bildet er ikke godt nok kvalitetsmessig til at man med full sikkerhet kan si at det dreier seg om en spøk".

"Synd at ikke fotografen tok to slike bilder. Da kunne vi med nærmest full sikkerhet kunnet fastslå bildets riktighet".
(understrekninger av K.AA.)

Dagen etter hadde Nationen dette oppslaget: "VG-UFO bare spøk" Leser man videre i teksten finner en følgende sitat

av kaptein Kvamme: "Jeg har ingen tro på at den UFOen VG brakte bilde av på første side igår er ekte" - og - "Selvfølgelig kan jeg bare gjette og ikke bevise min påstand men det er ikke noe på bildet som får meg til å tro annet enn at dette er en god spøk". (understrekninger av K.AA.)

KOMMENTAR

Disse utdrag indikerer klart tendensen til VG-oppslaget: "Her har VG gått fem på! - ha, ha, ha". Skadefryden skinner igjennom. Men de av leserne som gidder lese oppslagene litt nøyere i teksten vil finne, som understrekningene viser, at der bygges mest på kaptein Kvammes tro og "synsing". Tydeligvis har han også uttalt seg noe forskjellig i de forskjellige intervju. På den annen side - hva kunne han egentlig si - En mann i hans stilling?

K. Aasheim.

Her er en liten oversikt over avisoppslagene utenom de som sto i VG:

dato	avis	pol. tend.	overskrift/oppslag	art. tend.
7.8.84	Sunnmøre Arbeideravis	A.P.	"U-F-O-rfalskning" "En god spøk"	neg.
8.8.	Sarpsborg Arbeiderblad	A.P.	"Dyktig UFO bløff"	neg.
8.8.	Tidens Krav	A.P.	"Hatt ble UFO" "Forsvaret: Spøk"	neg.
8.8.	Moss Dagblad	A.P.	"UFO bare et tysk vaskefat"	neg.
8.8.	Romsdalsposten	V.	"UFO eller bløff" "Sensasjonelt Aure-foto"	pos./nøyt.
8.8.	Nationen	SP.	"VG-UFO bare spøk"	neg.
9.8.	Dagbladet Sarpen	H.	"Jeg så en UFO" - omhandler lokal UFO-obs. hovedsaklig.	pos.
9.8.	Bergens Tidende	H.	"UFO-Burt i VG?"	neg.
9.8.	Romsdalsposten	V.	"Pål Kristian Vaag: Jeg så UFO'n!"	pos.
10.8.	Dagbladet Sarpen	H.	"Slik avsløres UFO-bilder".	nøyt.

VG's UFO-oppslag i saken er datert: 7.8; 8.8. og 11.8. '84. Desuten hadde den svenske avisen Aftonbladet den 14.8. følgende oppslag: "UFO-feber i Norge".

UNDERSØKELSER

Det var Arne Børcke, journalist i NTB og "gammel" UFO-interessert, og som driver UFO-Rapport * som fikk kontakt med Vaag først. Dette skjedde gjennom et lengre telefonintervju dagen etter offentliggjørelsen. Hans inntrykk av Pål Kristian Vaag var at han var nøktern og grei og fortalte om hendelsen uten å utbrodere. Det syntes også klart at han ikke ønsket publisitet og virket nærmest beklemt over alt oppstyret. Det samme synes i enda større grad å gjelde Vaags mor som skal ha sagt at hun ikke ville se bildet og ikke ha noe med saken å gjøre. "Dette tror jeg ikke på" – uttalte hun i følge Bergens Tidende. Det fremgår videre – i følge avisen – at moren ikke hadde fått vite noe om hendelsen. Hun fortalte dog at Pål Kristian hadde vært UFO-interessert lenge, og det kan bekreftes at han er abonnent på vårt tidsskrift UFO.

Undertegnede har også selv snakket med Vaag på telefonen, og inntrykket var positivt.

UFO-NORGE har hatt en representant på stedet i Aure for å intervju Vaag, men møtet klaffet desverre ikke med hans permisjon fra Setermoen i indre Troms. Det ble tatt fotografier på stedet, men et viktig personlig intervju har altså måttet utsettes grunnet de store reiseavstander.

Det må nevnes at Vaag allerede på et tidlig tidspunkt solgte rettighetene til bildet til en kamerat for kr. 500. Denne ønsket, har det blitt opplyst, å selge bildet videre til aviser/blader også i utlandet.

Da denne skribent kontaktet Vaag for å be om tillatelse til å presentere bildet i tidsskriftet, ble denne gitt noe motstrebende idet Vaag presiserte at rettighetene var overdratt til en annen. Men vi fikk altså låne en kopi for bruk i "UFO" – da bladet jo ikke har noen økonomisk gevinst av dette.

Da redaksjonen ønsket å benytte endel av stoffet – innkludert bilder – presentert i VG, tok vi kontakt og mottok slik tillatelse, samtidig som det ble opplyst at VG hadde kjøpt alle rettigheter til bildet. Både Vaag og hans kamerat hadde mottatt økonomisk kompensasjon.

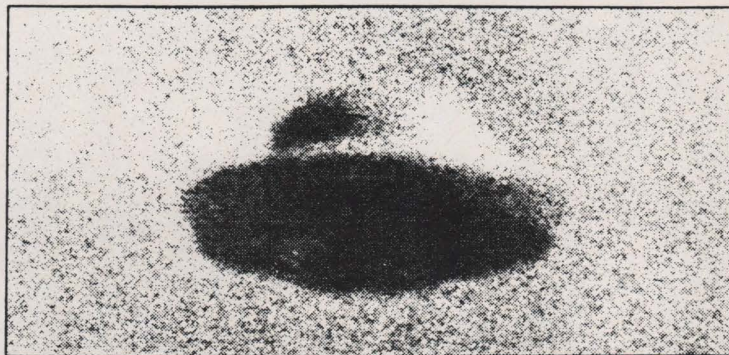
* UFO-Rapport er i flg. Børcke en liten gruppe amatører som samarbeider om registreringsarbeidet og er ingen organisasjon man kan bli medlem av.

KOMMENTARER

Omkring bildets ekthet – som er det sentrale spørsmål, vil undertegnede knytte noen personlige kommentarer.

Et viktig moment er at Vaag ventet i over et halvt år før han fortalte om hendelsen og viste fram bildet. Videre angret han på dette, etter eget utsagn og andres inntrykk, straks bildet var offentliggjort. Dette rimer dårlig med påstanden om at det var en spøk, idet en spøk først blir det om der kan spøkes overfor noen! →

Pål Kristian Vaag's fotografi her meget forstørret. Den grove korningen skyldes at originalnegativet på disc'n er kun litt over 1x1cm i kvadrat.

Tirsdag 7. august 1984

VG

Kaptein Kvamme hevdet at det ville styrket saken for Vaag om han hadde tatt flere bilder. Svaret på det er ganske enkelt at han ikke rakk å ta flere idet gjenstanden forsvant i stor fart.

Observatøren forteller også et par detaljer som er ganske spesielle: "... fekk han liksom eit lite støt. Under heile observasjonen reflekterte den sola men no vart den forandra. Sola vart ikkje reflektert, men den vart grå og noko diffus, særleg i kantane". Videre forteller han at gjenstanden - da den forsvant - akselererte den ikke, men "skaut avgarde" - "tok av med toppfart som noko usynleg hadde slege til den".

disse spesielle detaljbeskrivelser ville - etter undertegnades mening - ikke bestyrke troverdigheten til vitnet, så hvorfor (og hvordan) finne på disse om det nå var en konstruert historie? (en spøk?)

Apropos overstående - det er en utbredt teori at UFOer omgir seg med et slags kraftfelt, som har relasjon til framdriften. Man kan lett tenke seg at den beskrevne endring av objektets utseende m.h.t. solrefleksen skyldtes at kraftfeltets styrke økte vesentlig i forbindelse med det umiddelbare forflytning.

Det kan naturligvis innvendes av noen at det faktum at Vaag har mottatt et pengebeløp for rettighetene til bildet, be-

styrker troen på at det er falskt og historien konstruert. Her må da raskt minnes om at han solgte rettighetene for den beskjedne sum av kr. 500. (Kanskje fordi han selv var beskjedne?) Han kunne ikke vite at VG senere ville betale dem begge for bildet.

Forøvrig: Hvor mange - av leserne for eksempel - ville ha sagt nei takk til en sum som betaling for retten til å publisere et slikt bilde? - med hånden på hjertet - ikke mange tror jeg.

Tilslutt et lite hjertesukk. For de av oss som er gamle i "gamet" gjenkjenner et vanlig mønster omkring UFO-opplevelser som oppnår mediaoppmærksomhet: 1. Sensasjon; 2. Latterliggjørelse; og 3. Glemsel. 1 & 2 kom denne gang omtrent samtidig. Hva glemsel angår, så gjenstår det å se. Pussig forresten - de aller fleste latterliggjørende aviser hadde Arbeiderparti-tilknytning! VG har som kjent en borgerlig tendens, så man kan saktens spørre om det har gått politikk i det?

Vi må tilføye at VG tross dette hitil har behandlet denne saken gledelig nøkternt - og kommer trolig tilbake til saken. Måtte det bare indikere et lite klimaskifte.

Knut Aasheim.

Bilder og rapportmateriale er gjengitt med tillatelse fra Pål Kristian Vaag og avisen VG.

ASTRONAUTENE VAR IKKE ALENE – PÅ MÅNEN!

TO IKKEJORDISKE ROMSKIP MOTTOK DE FØRSTE JORDISKE ASTRO-
NAUTER DA DE LANDET PÅ MÅNEN. HVOR KOM DE FRA? FIKK MAN
KONTAKT MED DEM? HVORFOR STOPPET MÅNEFERDENE BRÅTT I '72?

Da vi d.v.s. jordmenneskene den 20. Juli 1969 spendt fulgte det drama som utspilte seg nesten 400.000 km borte men via TV-skjermen braktes inn i våre stuer, da Armstrong uttalte de berømte ord: "Et lite skritt for et menneske, men et stort skritt for menneskeheten", og vi så hans fot fam-

lende trå ned på måneoverflaten fra stigen nedertse trinn, var det nok mange av oss, som, etterhvert som overføringen fra Månen skred frem, ergret oss over de hyppige, ofte minuttlange blide- og lydutfall, som fant sted. NASA bekalget den dårlige radioforbindelse til månen, og det var ►

ingenting å gjøre ved - eller var det?

Et mindre antall kortbølgeamatører forskjellige steder på kloden hadde utstyr som kunne motta de ultrahøye frekvenser, som astronautene sendte på. Disse amatører lyttet med, hørte hele overføringen mellom NASA og astronautene, og de hørte forbløffende ting. F.eks. denne samtale kort tid etter landingen: "Hva pokker er det? Det bør vi heller glemme alt om" "Hva skjer der? Hva gjør dere der oppe?" "De er her" "Hvem er der? Kontroll kaller Apollo 11" "Roger. Vi hører dere, alt er vel, men vi har noen besøkende her" "Kontroll her, gjenta siste melding". "Jeg sier, her er andre romskip. De står ved siden av hverandre ved den borte kraterkant". "Kontroll her. Er dere igang med oppsettingen. Hva er dette med UFO'er?" "De er her bare. De er her på Månen og holder øye med oss." "Kontroll her. Har dere satt seilene opp?" "Ja, seilene er satt opp, men de som har kunnet bygge slike romskip, kan helt sikkert plukke dem ned igjen i morgen."

Denne radiosamtale og andre med liknende innhold ble av forskjellige radioamatører referert til nyhetsmediene, men NASA avviste alt og forbød internt alle sine medarbeidere å omtale de mystiske begivenheter omkring romferden.

NASA-medarbeidere, som ikke lenger arbeider for romadministrasjonen, har dog bekreftet at da Apollo 11 landet på sletten i Rolighetens Hav, sto det to fremmede romskip ute ved kraterkanten. Astronautene så disse UFOene og fotograferte dem, både på Måneoverflaten og senere, da de lettet og fløy bort.

FOTOGRAFIER AV UFOENE

I det amerikanske bladet Life, for den 8. August 1969 sees et foto som viser Aldrin i ferd med å montere solspeilet - den aluminiumfolie som skulle oppfange solvindpartikler. På fotoet sees de to UFOene over månelandskapet. I en senere utgave om måneferden er UFOene klippet bort. NASA's sensur var så effektiv at det gikk 8 år før det dukket opp noe nytt om UFO ene på Månen, og det vakte ikke den helt store oppmerksomhet idet det var publisert i det noe sensasjonspregede "National Enquirer". Avisen hadde et intervju med en russisk matematikk- og fysikkprofessor, dr. Wladimir Azhazha fra Moska universitetet,

som uttalte: "Jeg er absolutt sikker på at disse begivenheter fant sted. Ifølge våre informasjoner meldte Armstrong umiddelbart etter landingen at de ble iaktatt av to store objekter, som hadde landet ved siden av månelandingsfartøyet".

MERKELIGE HENDELSER PÅ DE ETTERFØLGENDE MÅNEFERDER.

På et foto fra den følgende månelanding, Apollo 12, såes astronaut Conrad omgitt av et sølvglinsende lys, som ingen fotoekspert kunne gi noen forklaring på. Fra denne tur fortalte Conrad at de hadde funnet spor og avtrykk i den ellers uberørte måneoverflate, som kunne minne om fotspor. Så Conrad har åpenbart overtrådt NASA's forbud mot å snakke om de mystiske hendelser.

Det er også senere sivet ut at NASA i forbindelse med måneferdene nedsatte et sensurvalg, som skulle fjerne alle fotos og film som viste spor av UFO'er. Men det var for mange innvolvert, til at det i lengden kunne holdes hemmelig, og litt etter litt har det vært mulig å fastslå at var for mange innvolvert til at det i lengden kunne holdes hemmelig, og litt etter litt har det vært mulig å fastslå at det befant seg ikkejordiske romfarere på månen samtidig med de amerikanske astronauter.

Apollo 13 observerte og fotograferte på Månens bakside et startanlegg av et slag omgitt av dobbelte ringformete murer.

Apollo 15-mannskapet observerte et 5-kantet byggverk på toppen av et månefjell.

Fra Apollo 16 såes et blinkende lys på et bestemt sted på måneoverflaten, og da Apollo 17, 8 måneder senere passerte det samme sted såes det blinkende lyset igjen. Etter landingen meldte astronaut Harrison Schmidt om hjulsporliknende avtrykk i krateret hvor de landet, og dagen etter meldte han om UFOer i formasjon, som fløy lavt over månelandingsfartøyet. Samtidig eller umiddelbart etter inntraff en mindre eksplosjon som ødela en av fartøyet's antenner.

PSYKISKE FORANDRINGER ETTER MÅNEFERDENE

Flere av astronautene endret psyke etter måneferden, som om de hadde hatt opplevelser, som på avgjørende måte endret ►

ASTRONAUTENE VAR IKKE ALENE ... forts.

deres syn på livet. En ble predikant, to ble innlagt på nervesykehus, og en - Gordon Cooper, trosset NASA's forbud og uttalte: "Intelligente vesener fra andre planeter besøker vår Jord og søker å kontakte oss. Under min flyging ble jeg fulgt av flere forskjellige romskip. Såvel NASA som den amerikanske regjering vet det, og er i besittelse av en stor mengde beviser på dette, men de holder det hemmelig for ikke å skremme folk."

I tidenes løp har også astronomer fra Jorden observert fenomen, som tyder på tilstedeværelsen av intelligensvesener på Månen, som f.eks. lysglimt, sølvglinsende strømmer, skygger som beveger seg over måneoverflaten og ikke minst kupler. Det foreligger omkring 200 meldinger om kupler, mest lyse eller hvite sett mange forskjellige steder på Månen. De dukker opp hvor det før ikke har vært sett noe spesielt, og mange av de observerte kupler har senere forsvunnet igjen, eller har forandret posisjon.

SLUTT PÅ MÅNEFERDENE.

I Desember 1972 ble Månen besøkt av Apollo 17 og hermed sluttet jordmenneskenes utforskning av vår nærmeste nabo i verdensrommet inntil videre. Hvorfor? Hvorfor fortsatte man ikke med å utforske Månen? Ville det ikke vært opplagt å utnutte alt det nye man hadde erfart om Månen, og opprette en permanent og bemannet base på Månen? Det forlår flere detaljerte planer om en permanent månebase, men etter Apollo 17's besøk avlyste NASA, offisielt av økonomiske grunner, alle videre månelandinger. Man hadde flere Apolloromskip igjen og adsillige bæreraketter. Tre Apolloromskip ble brukt i forbindelse med Skylab-forsøkene, og et ble brukt i det amerikansk-russiske sammenkoblingsforsøk Apollo-Soyuz.

Men hvorfor ble Månen plutselig forbudt territorium for jordmenneskene? Er det urimelig å anta at den dypere årsak har forbindelse med observasjonene av ikke-jordiske veseners tilstedeværelse på Månen, og at svaret ligger godt gjemt i NASA's hemmelige arkiver?

Av Poul Gjerding, Nyt Aspekt, nr.2 '84.
oversatt av knut aasheim.

10. 11. & 12. PLANET?

I UFO nr.1 omtalte vi et nytt himmellegeme funnet ved hjelp av IRAS-satelitt en (IRAS = Infra Red Astronomical Satellite). Interessant var dette funn spesielt fordi det ble betegnet som en mulig tiende planet - utenfor Pluto - i vårt solsystem.

Flemming Sveen skrev til oss at dette himmellegeme i såfall ville bli planet 11, idet han refererte til funnet av en annen liten planet eller rettere asteroide, som kun hadde en diameter på noen få hundre kilometer.

Man har forresten også oppdaget at Pluto er en dobbelt-planet - eller man kan si den har en måne - omtrent halvparten så stor som Pluto. Den har fått navnet Charon.

Det er egentlig høyst usikkert hvorvidt noen av disse himmellegemer virkelig kan regnes som planeter i vårt solsystem. Men tar vi de med har Sveen rett i at det blir 11. Dertil kommer at man mener å ha oppdaget noe som likner en mini-planet til - innenfor Merkurs bane! (Se bl.a. Aftenposten 11/11-83) Enkelte forskere hevder forøvrig at asteroidebeltet mellom Mars og Jupiter kan være restene av en sprengt planet.

Som et apropos kan nevnes at i mange såkalte kontaktberetninger beretter rommennesker at vårt solsystem har nettopp 12 planeter!

(Vi beklager at denne kommentar til Sveen brev kommer såpass sent.) K.Aa.

... bare snakk om stjerneskudd, værballeronger m.m., som av utrente iakttagere meget lett kan oppfattes som ...

FRA ET INTERVJU MED MR UFOLOGI

Stanton T. Friedman har studert og undersøkt UFO-fenomenet i mer enn 20 år. Som atomfysiker er Friedman tilhenger av en "skrue og mutter" tilnærming til UFO'ene og er overbevist om at Jorden virkelig blir besøkt av "intelligent styrte fartøy" som kommer annensteds fra.

Han har drevet en utstrakt forfatter og foredragsvirksomhet, og er kanskje den eneste romforsker i Nord-Ame-

rike som kan betraktes som ufolog på full tid. Han har talt til FN og delatt på mange vitenskaplige konferanser om UFO'er, innkludert et symposium i 1968 om UFO'er holdt av Representantenes Hus i USA.

Friedman bor nå i Kanada og fortsetter å være svært aktiv blandt de nåværende mest kjente ufologer. Han kommer i dette intervju inn på sentrale kontroversielle spørsmål.

VI BRINGER HER ET UTDRAK AV INTERVJUET DER MER SENTRALE SPØRSMÅL BLIR TATT OPP TIL DRØFTELSE.

Intervju ved Dennis Stacy

Fra UFO REPORT, vinternr. '81

SPØRSMÅL: Idet minste noen UFO'er er da utenomjordiske romskip. Hva annet snakker vi om når det gjelder UFO? Er det et paranormalt aspekt til disse fenomenene?

SVAR: Vel, de fleste UFO'er viser seg å være IFO'er - altså Identifiserte Flygende Objekter. Det er ikke overraskende. Men det synes å være en komponent av fenomenene som vi kan kalle "paranormal" eller "annen dimensjonal" eller hva. Det ville forbause meg meget om en avansert sivilisasjon istand til den teknologi de flygende tallernene klart representerer ikke også hadde satt seg inn i det vi kaller det paranormale - telepati psykokinese o.s.v. Jeg kan ikke tro at de bare ville gå inn for teknologi og ikke det psykiske - som vi nettopp er begynt å utforske.

Noen av radar tilfellene, for eksempel vil vise hva jeg snakker om. En UFO blir plutselig og mystisk borte fra radarskjermen. Vel, den beveget seg ikke bort, eller forsvant inn i en annen dimensjon. Den bare var der ikke lenger for såvidt radaren. La oss være realistiske. Det synes klart at noen som innehar en sofistikert teknologi og som synes å omgi seg med et felt glødende luft, skulle være istand til - automatisk - hvis ikke med hensikt, manuelt å opphøre å eksistere på radarskjerme ved å kontrollere egenskapene til plasmafeltet slik at det totalt absorberer en spesiell frekvens av radarsignalet. I så fall når ikke signalet tilbake og kan ikke registreres på radarskjermen.

Et spesielt tilfelle i Nord-Vest Amerika involverte et Nike-Herkules anti-missel batteri. De oppdaget på skjermen noe

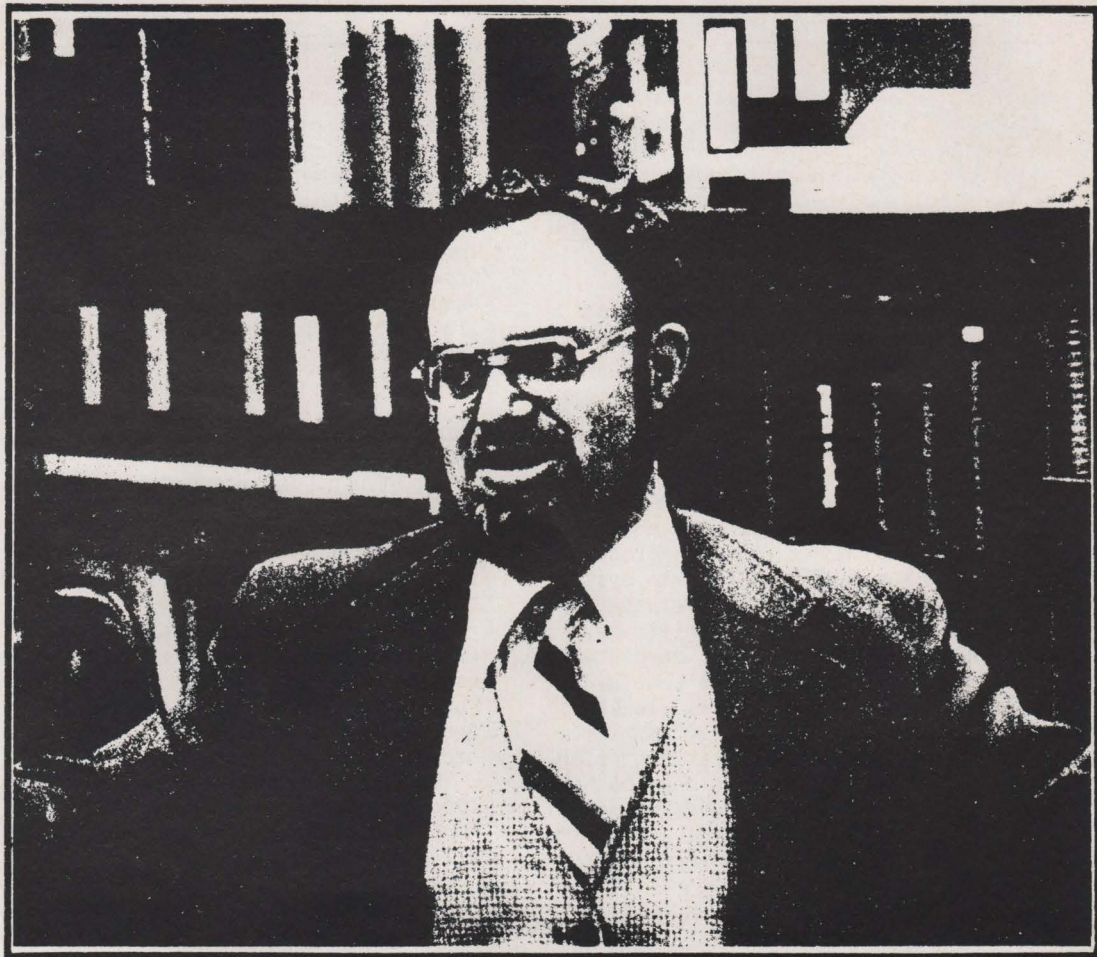
som beveget seg ganske langsomt i ca. 70 km/t og fulgte terrenget. En av de visuelle søkerne løp ut med sin kikkert, og så et glødende rødt objekt. Mens han ser på det blir det plutselig blått, og operatøren inne mistet den samtidig på kontroll-radaren som var "låst" på objektet. Man har altså to radarer - en som søker på himmelen, og en som er kontroll-radare for rakett avfyring og som "låser" seg på målet.

Femten sekunder senere skiftet UFO'en farge tilbake til rødt og ble synlig igjen på kontroll-radare skjermen. Og den fortsatt med denne "leken" ca. hvert 15 sekund. Da flykontrollen ble tilkalt og sendte opp to jetjagere, forsvant UFO'en.

Hva kan man få ut av dette? Jo fargeforandringen av UFO'en indikerer en forandring i karakteristikken til plasmafeltet som er det som gløder, mener jeg. Men det er fornuftig teknologi og det er ikke noe magisk ved det, selv om det ikke er så enkelt å lage et slikt plasmafelt.

SPØRSMÅL: Hva er så det neste som behøver å gjøres? Hva er iverien med moderne ufologi?

SVAR: Vel, for det første er den hverken moderne eller vitenskaplig. Der er naturligvis flere problemer, og det første er at der er svært få full-tids ufologer. For det andre er der ingen minimumskrav eller standarder. Enhver kan kalle seg en ufolog og skrive en artikkel, og hans skrivekyndighet har egentlig ingenting å gjøre med hvor mye han vet om sitt emne. Derfor får vi mye "blanda drops".►

Jeg tror det har vært en svakhet i det å håndtere nyhetsmediaene effektivt. De ser "tøyset og tullet" - og ganske mye av det - men de ser ikke de gode vitenskapelige data. På grunn av alle foredragene jeg har holdt, ville jeg si at jeg har hatt så bred konfrontasjon overfor media som noen i Nord-Amerika. Jeg har blitt rettferdig behandlet, og en får den sterke følelsen, spesielt med den nye generasjon av journalister, at de er ganske villegge til å lytte. Spesielt hvis kan støtte hva du sier med fakta. Jeg tør si at hvis det var et dusin mennesker som gjorde hva jeg gjør, ville det hende ganske mye mere på området.

Jeg tror også der har vært en mangel på involvering fra "utøverne" fremfor lærerne. Ted Phillips og jeg har snakket mye om landingstilfellene og hva som behøver gjøres i samband med dem. Vi er begge enige om at når en professor forteller oss at noe blir analysert "kryper

vi sammen" og tenker vårt. I mange tilfeller med f.eks. jordprøver vet man ikke hva man skal gjøre med dem og det man gjør er galt. I et tilfelle tok det meg to timer å ringe rundt til jeg fant det rette laboratorium til å ta prøvene, og for \$30 pr. prøve fikk jeg meget gode resultater.

Ufologien trenger også mere penger, da den praktisk talt ikke har noen. Den behøver å ta en aktiv rolle i nyhetsmediene med det profesjonelle fellesskap og spesielt det industrielle fellesskap. Den trenger å komme vekk fra denne manien med å samle stadig flere tilfelle.

Jeg bryr meg ikke om å høre en eneste ny rapport om lys på himmelen! Bevis for at noen UFO'er er utenomjordiske er overveldende allerede. Å føye en stein til på toppen av fjellet gjør den ikke særlig høyere. La oss fortsette med hva vi har. La oss "ta" regjeringen. La oss anlegge ►

flere saker under "the Freedom of Information Act" (loven om informasjonsfrihet) La oss gå etter de gode sakene, dataene vi har, og spre dem. Vi trenger virkelig ikke samle flere beretninger om lys på himmelen - la oss gjøre noe med de data vi har!

SPØRSMÅL: Er du mot at regjeringen og de militære blir brakt inn i studiet av UFO igjen?

SVAR: De har aldri vært ute av det! Kin-
eserne har nettopp etablert sin egen for-
ening for UFO-studier. Franskmennene har
GEPAN. Russernes arbeid har klart hatt
støtte fra det sovjetiske vitenskapsaka-
demi, og fortsetter tilsynelatende. Men
alle disse studier er dig utenfor det
militære UFO data kontroll-samle system.
Det er de som har alle de gode data og
instrumenteringen. Hvis de militære skal
involveres skulle det ganske enkelt være
på det nivået å få dem til å åpne sine
arkiver. Det er ingen måte sivile kan
konkurere med regjering eller de militæ-
re på. Men jeg ønsker ikke at regjering-
en skal legge sine tekniske data på bord-
et med mindre de andre - russerne og
franskmennene gjør det samme. Det er imot
sikkerheten til den frie verden.

SPØRSMÅL: Hva ville du like å se gjort?

SVAR: Jeg ville gjerne se - og det kan
gjøres - er flere universitetsstudenter
i forskningsprosjekter hvor der finnes
noen penger, hvor der er en professor,
og hvor noen kan tilbringe et år eller
to eller tre med forskning på et spesi-
elt aspekt av UFO-fenomenet. Akkurat nå
har vi fem doktorgrad avhandlinger på
UFO'er. Jeg så gjerne 20 - 30 til.

Jeg så gjerne en god del mer arbeid
utført på de fremtidige implikasjonene
av UFO'er for menneskeheten. Hvorfor
skulle ikke internasjonale økonomer kom-
me sammen og ta opp spørsmålet om handel
med utenomjordiske?

Jeg ville like å se de som studerer
politisk vitenskap besvare spørsmålet:
Hvordan velger vi en talsmann for vår
planet? Dette er ikke trivielle spørsmål.
De Forente Nasjoner har for eksempel
allerede holdt møter om lover i verdens-
rommet. Noen av disse spørsmål er alle-
rede kontroversielle. Tilhører månens
ressurser hele planeten, hvilket betyr at
landene som "ikkehar" får sin andel?
Tar dette vekk initiativlysten til de

landene som "har" fra å gjøre den nød-
vendige forskning og utvikling? Det sam-
me gjelder asteroider. En asteroide har
svært mye mineraler.

Hvordan kommuniserer vi med fremmede?
Dette er alle enorme spørsmål med enorme
implikasjoner for hele planeten og dens
fremtid. UFO'ene kan være det eneste red-
skap vi har for tilsist å oppnå et frede-
lig samfunn, til å forstå at vi alle er
jordboere - som fra de fremmedes syns-
punkt vi er. Oversatt av Knut Aasheim.

BRENT UFO-LANDINGSPLASS I AUSTRALIA

Britiske myndigheter har brent ned
flere hektar av en skog i Sussex for å
skjule merker etter en krasjet flygende
tallerken!

Denne overraskende påstand verserer
for tiden blandt engelske UFO etterforsk-
ere, og minner om liknende påstander i
forbindelse med et tilfelle av "brent
gress kamouflasje" i Mebourne for 17 år
siden.

Forskere fra Victoriaanklaget i April
1966 den australske arme for å brenne ut
en hesteinnhegning ved Melbourne's "West-
all High school"

Dagen før hadde mer enn 200 lærere og
elever observert et kuppelformet fartøy
stige opp fra et sted bak noen furutrær.

Med vitneutsagn, som oppnådde inter-
nasjonale overskrifter, rapporterte stab-
en og elevene at fem fly hadde jaget det
skinnende objektet som pilte avgårde på
himmelen og med letthet slapp unna fly-
ene.

Matematikklærer og UFO-forsker Ray
Fischer, fortalte meg at han hadde bevis
på at hæren hadde brent paddocken. Vår
første informatør var en mann som gikk
for å inspisere stedet hvor UFOen an-
givelig hadde landet. Han sa: "Stedet
sværmet emd militært personell. Han kom
tilbake senere og fant området helt ut-
brent.

Hendelsen som førte til en liknende
brenning av et UFO-landingsfelt skjedde
angivelig natten til den 30 Desember 1980
(Det refereres her til den såkalte
"RENDELISHAM FOREST-saken i SUFFOLK, som
har vært omtalt i UFO nr.5 '83; nr.1 '84
og nr.3 '84.)

Ved Paul Burton
Australian International UFO - Flying
Saucer Research. nr.20; Aug. '83.

HYPNOSE GA SVARET PÅ MYSTERIET MED TIDSTAPET:

Patrick ble kidnappet av romfartøy!

I nærmere 2 år gikk bilselgeren Patrick Eudy omkring og trodde at han holdt på å bli gal. Han som tidligere hadde vært en trygg og jordnær person kunne plutselig ikke tenke på annet enn romfartøy og underlige, fremmede vesener. Altsammen begynte en vinternatt i 1979 da Patrick, på vei hjem i sin bil, plutselig fikk en Black out på hele tre timer, mitt på veien.

"Jeg kjørte hjem ved tretiden, en fin og stjerneklar natt. Normalt tar det en halv time å kjøre strekningen, men jeg var beviselig ikke hjemme før ved halvsyvtiden om morgenen.

Så begynte alle disse fantasiene om rommennesker og UFO-fartøyer å dukke opp i mitt hode. Jeg syntes de var som fragment fra et tidligere liv, noe jeg virkelig hadde opplevd.

Måneder gikk og Patricks UFO-interesse avtok ikke, tvert om. Tilslutt var jeg desperat, men våget ikke gå til noen lege. Ved et tilfelle fikk jeg se i en avis at det var en aktiv UFO-forening i nærheten, og besluttet meg til å kontakte dem.

19 RAPPORTER

Når jeg nevnte datoen for min opplevelse ble de ivrige. Nettopp den natten ble innrapportert hele 19 forskjellige observasjoner.

Blandt entusiastene i foreningen var psykologen Henry Morton, som forslo overfor Patrick at de sammen skulle prøve å løse problemet med hans syklige interesse for romfenomen ved hjelp av hypnose. Patrick som på dette tidspunkt var forberedt på å gjøre hva som helst for å få en forklaring på erindringstapet, sa seg enig.

30 METER STOR TALLERKEN

Under seansen ble de fragment og erindringsglimt som Patrick i våk-

en tilstand hadde fortalt om, knyttet sammen til en sammenhengende historie. Med monoton stemme rapporterte Patrick en utrolig historie:

Han fortalte hvordan han, nettopp som han passerte en jernbro, ble blendet av et sterkt hvitt lys, og hvordan bilen med ham selv i, liksom ble sugd opp fra kjørebanelen og - helt lydløst - ble forflyttet inn i en stor oval farkost ca. 30 meter i diameter. Svimmel og omtåket som om han var blitt bedøvet, ble Patrick, av et sølvkledd vesen, ført inn i et cockpit-liknende rom.

Jeg tror dette vesenet talte telepatisk til meg, for jeg fikk et bilde av hvordan min bil ble lastet inn i et slags baggasjerom et eller annet sted ombord. Siden ga han meg et tegn om å følge med og plutselig befant vi oss i et nesten bekmørkt rom. Jeg måtte sette meg i en metallstol som ble vippt bakover som en seng. Min ledsager spente meg fast rundt anklene og håndleddene med noen slags elastiske mansjetter. Deretter kjente jeg hvordan det stakk i fingertuppene - først i den høyre hånden, siden den venstre. Det virket som om jeg ble utsatt for en slags test.

Siden var Patrick tilbake på veien igjen, akkurat på samme sted ved jernbroen. Da han så på sin klokke, hadde altså tre timer gått!

SNAKKER SANT!

Jeg er overbevist om at Patrick Eudy snakker sant, kommenterte psykologen Henry Morton om det sensasjonelle resultatet av hypnosesesjonen. Han har virkelig blitt kidnappet av en UFO-farkost.

Patrick selv kjenner seg også overbevist. Det høres jo ikke fornuftig ut, men jeg har forsonet meg med tanken, - ikke minst for å få fred i sjelen. ●

Hemmets Journal 32'82/SAF Bulletin nr. 2 '84. Oversatt av K.Aasheim.

LYSKULER 2

HILARY EVANS

ILDKULER

Tusenvis av meteoritter kommer daglig inn i vår atmosfære, og de fleste brenner opp før de treffer bakken. Når vi tar med i beregningen at de fleste faller ned over havet, at en god del faller over ubeboede strøk, at en god del faller ned på steder der de bare blir observert av mennesker som er for uvitende til å ta noen notis av hva de ser, om de i det hele tatt legger merke til det, og at folk sjelden bryr seg om å rapportere observasjonene sine ... da sitter vi igjen med bare en liten brøkdel som muligens vil bli innrapportert som meteorer, UFOer, ildkuler eller hva det måtte være.

Men når slike rapporter blir mottatt, regner man det som vitenskapelig forsvarlig å regne med at det er en meteoritt det er snakk om, hvilket storparten antakelig også er. Enhver avvikelse fra det bevegelsesmønsteret som en meteoritt skal følge, blir tilskrevet observatørens manglende iakttagelsesevne, hvilket også stort sett sikkert er riktig. Men ikke desto mindre dukker det opp tilfeller der den vanlige forklaringen ikke virker god nok.

10. Tucumcari, New Mexico: 13. des. 1951. Flere vitner så en ildkule som falt til jorden. Den ødela en vanntank, og dette førte i sin tur til at fire bygninger raste sammen slik at fire mennesker ble drept. Et klassisk eksempel på en meteoritt som når ned til bakken - bortsett fra at meteor-ekspert Lincoln La Paz ikke fant noe bevis for at en meteor hadde landet på stedet.

(Mysterious fires & lights 1967)

11. St. Helens, Lancashire 27. juli 1938 En blendende blå lyskule falt ned i Bold Colliery og forårsaket en eksplosjon som drepte en person og skadet to. Ikke noe bemerkelsesverdig ved det, bortsett fra at en liknende blåaktig lyskule falt ned bare noen kilometer unna to uker senere. Når man tenker på meteorittenes tilfeldige baner og på hvor mye jorden hadde beveget seg og rotert i løpet av de to ukene, må dette andre nedfallet mildt sagt betegnes som en forbløffende til-

feldighet.

(Mysterious fires & lights, 1967)

12. Canada: 1913.

Av alle aerologiske anomalier, er det få som overgår den store canadiske ildkuleprosesjonen der en linje med lyspunkter majestetisk krysser den canadiske himmelen og forsvant over Atlanterhavet. Det enestående skuet vekket forundring og forferdelse over hele kontinentet, og førte også til at en del ubehagelige spørsmål måtte stilles.

For det første var den kursen prosesjonen fulgte den eneste kursen som gjorde det mulig å krysse alle de fem Great Lakes på rett linje. Ser man på et kart forstår man hvor enestående det ville være om dette skjedde ved en tilfældighet, for skal man klare det, har man bare en kilometer eller to å gå på.

For det andre ville det være fantastisk nok om noe slikt skjedde en gang, men i dette tilfellet skjedde det hele tre ganger - det var nemlig tre grupper med lys: en gruppe ved ni-tiden på kvelden den 9. februar, neste gruppe i løpet av de tidlige timer neste dag, og den tredje gruppen på ettermiddagen følgende dag. Til tross for jordens bevegelse og til tross for jordens rotasjon, fulgte de altså nøyaktig samme bane. Hvis det virkelig var snakk om meteoritter, må altså hver del av prosesjonen ha fulgt forskjellige baner gjennom verdensrommet, for så å komme inn i nøyaktig samme bane etter at de nådde jorden!

(Stones from the stars, 1980)

Selv om mange av de observatørene som den gang lot seg imponere av den majestetiske prosesjonen, tok dem for å være luftskip, akter jeg ikke å komme med den påstanden her. Men hendelsen viser, nok en gang, at vitenskapelige forklaringer på anomale fenomener ofte etterlater like mange spørsmålstegn som det gir forklaringer.

Vi bør også merke oss at uttrykket "ildkule" ikke er noe vitenskapelig begrep, men en passende merkelapp på et fenomen hvis natur er ukjent. Det forteller oss

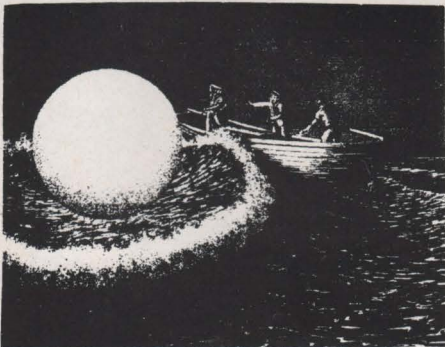
ingenting om det objektet vi har med å gjøre i det følgende tilfellet:

13. Newfoundland, 12. november 1887. Mannskapet ombord på dampskipet Siberian så en diger ildkule som steg opp av vannet og svedde til vær. Den beveget seg mot vinden med kurs for båten. Akkurat i det det så ut til at kollisjon var uunngåelig, forandret den kurs, skjøt til vær og forsvant i løpet av noen minutter.

(The taming of the thunderbolts, 69)

Nok en gang må vi innrømme at uansatt av hvilken natur dette uhyret er, så er det ting som tyder på intelligent oppførsel.

* * *

Franske fiskere møter en ildkule som beveger seg slik at den lager bølger i vannet. April 1968.

(Ill. Lumieres dans la nuit.)

K U L E L Y N

Sammen med sumpgass og meteoritter har kulelyn vært et kjærkomment fenomen å gripe til for UFO-skeptikere som ivrer etter å finne naturlige forklaringer, uansett hvor søkt forklaringen kan virke. Og kulelyn er i høyeste grad en søkt forklaring, det opptrer så sjelden, er så flyktig av natur og så dårlig dokumentert at å påstå at det hviler på vitenskapelig grunnlag, slett ikke blir akseptert i alle kretser. Det blir nesten komisk når skeptikere som Klass i sine "vitenskapelige" forklaringer på UFOer kommer trekkende med fenomener som mange vitenskapsmenn fremdeles stiller spørsmålsteget ved eksistensen av!

Og selv om man aksepterer eksistensen av

kulelyn, er det ikke lett å si hva som er kulelyn og hva som er andre former for "ildkuler". (Om ikke annet tror jeg at denne artikkelserien vil vise hvor vage skillelinjene mellom disse fenomenene er!) Generelt kan man imidlertid si at kulelyn er selvlysende kuler som kun eksisterer en kort stund, de er passe uklare i ytterkant og opptrer ofte i forbindelse med elektriske utladninger i luften. Noen ganger eksploderer de når de kommer i kontakt med gjenstander, noen ganger ødelegger de ting, andre ganger kan de passere gjennom solide, fysiske objekter uten å etterlate seg det minste spor. Noen ganger kan de finne på å drepe dyr også, men det er forbausende sjelden å høre at de har skadet mennesker.

Her har vi noen eksempler på kulelynets uberegnelige oppførsel:

14. Cheltenham, Australia: 1961
Mrs. Will sto på kjøkkenet og så på et tordenvær da hun "følte denne svære saken over skulderen". Hun snudde seg og så en ildkule bak seg. Hun løp inn i spisestuen med kurs for trappen, tett fulgt av kulen som passerte henne i trappen, og det var kulen som kom først frem til soverommet der brødrene hennes fremdeles befant seg i sengene sine. De hørte et kraftig smell, "som et tordenskrall forsterket ti ganger", og så ildkulen passere foran øynene på seg og ut av det åpne vinduet.

(Fate, januar 1962)

15. Frankrike: 6. mars 1894.
En ildkule dukket opp ved siden av Dr. Dandois og kastet ham over en grøft og ut på et jorde der han ble liggende bevisstløs i femten minutter. Da han kom til seg selv igjen, følte han seg litt nummen, men var ellers helt uskadet.

(The taming of thunderbolts, 1969)

16. Merlan, Frankrike: 6. jan. 1850.
En ildkule braste over hodet på to menn som befant seg ute på gaten, men uten å skade dem eller ødelegge klærne deres.

(The taming of thunderbolts, 1969)

17. Frankrike: november 1898.
En ildkule dukket opp i et rom der det satt en pike, den kom mot henne over gulvet, sirklet rundt henne i spiral, før opp gjennom pipen og eksploderte etter å ha kommet ut av huset.

(The taming of thunderbolts, 1969)

18. Frankrike: August 1895.

En ildkule passerte gjennom et rom på en bondegård uten å bry seg om de to menneskene som befant seg i rommet. Deretter forsvant kulen gjennom gulvet (der den laget et hull) og ned i sauefjøsset i etasjen under der den drepte fem sauer (uten å etterlate noe tegn til forbrenning eller andre ytre skader) mens sauegjeteren satt uskadet igjen.

(The taming of thunderbolts, 1969.)

19. Salagnac, Frankrike: 10. sept. 1845.

En ildkule kom ned gjennom pipen og inn i et rom, deretter seilte den gjennom rommet uten å berøre noen av de fem personene i rommet, før den forsvant inn i et tilstøtende rom der den drepte en gris og forsvant.

(The taming of thunderbolts, 1969.)

20. Italia: 19. august 1791.

En ildkule på størrelse med en biljardkule dukket opp ute på en eng ved føttene til en pike, den klatret opp på innsiden av klærne hennes og fikk underskjørtene til å bule ut som en paraply, men den dukket opp igjen ved skjørtelivet uten å skade henne. Deretter eksploderte den med den følge at piken ble litt brent, men ikke på noen måte alvorlig skadet.

(The taming of thunderbolts, 1969.)

21. Philadelphia: 1960.

Mrs. Matthews lå på sofaen da en "stor, rød ildkule" kom inn gjennom det lukkede dagligstue-vinduet og persiennen, uten å ødelegge noen av delene, deretter fór den gjennom rommet med en hvislende lyd. Den passerte så nær henne at nakkehårene hennes ble brent og falt av.

(Fate, november 1960.)

Til slutt skal vi titte på et tilfelle som kan tyde på en forbindelse mellom ildkuler og en annen bisarr anomalitet — spontan selvantennelse i mennesker.

22. 1960, sted er ikke spesifisert.

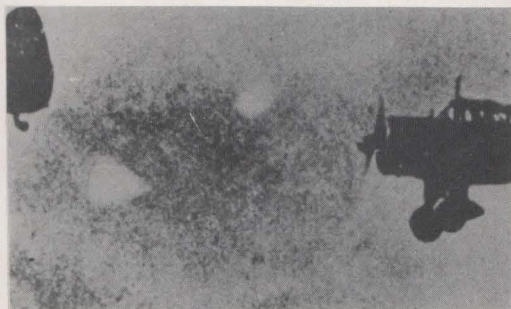
En mann hvis hustru var alkoholiker, ble vekket klokken fem på morgenen av at hustruen skrek inntrengende. Hun lå på gulvet og brant. Mannen kunne nesten ikke se henne fra sengen fordi en ildkule sperret utsikten. Han ble alvorlig forbrent da han forsøkte å slukke brannen, men teppet hun lå på, hadde ingen brannskader, og det hadde heller ikke noe annet i rommet. Hustruen døde. Hva som skjedde med ildkulen forteller historien ingenting om.

(Fate, januar 1961.)

Alle disse tilfellene er blitt klassifisert som "kulelyn", til tross for at de ikke bare viser en meget uensartet opptreden, men også ser ut til å kunne velge sitt bevegelsesmønster, hvilket ofte kan tyde på en viss kontroll, ja, til og med på intelligens. Riktignok finnes det flere eksempler på at folk er blitt skadet, og til og med drept, av kulelyn, men de utgjør i høyeste grad unntakene.

* * *

FOO FIGHTERS

Foo Fighters fotografert over Stillehavet ca. 1945-46.

23. Over Hagenau, Tyskland: 22. des. 1944. Besetningen ombord på et amerikansk bombefly så to kraftige lys som kom klatrende opp mot dem fra bakken. Da de nådde samme høyde som flyet, planet de ut og forfulgte flyet i cirka to minutter. De var store, lyssterke og oransje-fargede. De så ut til å ha full kontroll over sine bevegelser.

(Mysteries of the skies, 1968.)

24. Tyskland, samme periode.

Bill Leet, en annen USAF-bombefly-pilot, rapporterte at en lyskule plutselig dukket opp ved siden av flyet hans "som om noen skulle ha slått på en lysbryter". Den virket mer to- enn tredimensjonal, som det gule lyset på et trafikklys, men ikke som noe jordisk lys. Det holdt følge med flyet i cirka førtifem minutter, så forsvant det helt plutselig. "Karene våre ved maskingeværene ville skyte det ned, men jeg ga ordre om at de ikke skulle gjøre det. Jeg sa at hvis det hadde vært fiendtlig, ville det allerede ha skutt oss ned. La oss bare forsøke å finne ut hva det er, sa jeg."

(Texarkana Gazette, 28.10. 1981)

De såkalte "Foo Fighters" har naturligvis blitt "forklart" av Philip Klass og andre

som kulelyn. Men det er ikke så enkelt å akseptere det når man vet at kulelyn vanligvis bare eksisterer i noen sekunder. Vi kjenner ikke til noe tilfelle der kulelyn-fenomenet har vart i hele 45 minutter. I tillegg kommer det faktum at disse lyskulene ser ut til å bevege seg kontrollert. At kula i eksempel 23 kom opp mot flyet for så å slå følge med det på tilsynelatende meningsfylt vis, at det ikke finnes noe avgjørende bevis for at kulelyn holder seg svevende i stor høyde og så videre, betyr kort sagt at den eneste gode grunnen til å tro at foo fighters var kulelyn, er at begge deler manifesterer seg som lyskuler - men som vi har sett, det er det også en god del andre ting som gjør.

Dessuten er det et annet typisk trekk ved Foo Fighters: med få unntak er de bare blitt rapportert under annen verdenskrig, og da dukket de bare opp over Tyskland og krigsskueplassene i Stillehavsområdet. Det må være et meget underlig naturfenomen som bare eksisterer i et så nært forhold til en helt spesiell fase i menneskehetens historie...

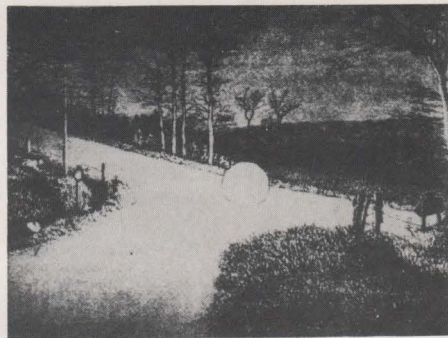
* * *

BEVIS PÅ INTELLIGENS

Vi har allerede sett flere eksempler på at lyskuler ser ut til å utøve eller være under intelligent kontroll. Her følger enda tre eksempler som understreker dette.

25. Massy, Frankrike: 28. mai 1974.
En ung herre på atten år så ved flere anledninger en lyskule som så ut til å leke med ham - den forsvant når han slo på lommelykten sin, kom tilbake når han slo den av og så videre. Denne kvelden var han lei av leken og hadde lagt seg på sengen. Etter noen minutter kom et blinkende, rødt lys til syne gjennom vinduet hans. Han så det bevege seg langsomt mot venstre, stanse og forvandle seg til en horisontal sigar-form, oppløst i fire eller fem seksjoner, og disse lysene ble langsomt sterkere og sterkere. Da det nådde maksimal styrke, ble det stående stille i cirka 20 sekunder. Og så - akkurat i det vitnet bestemte seg for at han skulle gjøre noen notater om det han hadde sett, forvandlet objektet seg til den opprinnelige, røde lyskule-formen igjen og fortsatte bevegelsen til det forsvant ut av syne.

(Ces OVNI's qui annoncent le surhomme
1977.)

Aveyron, Frankrike. En lyskule "venet" i et veikryss for så å "forfølge" en bilist.

(Ill. Lumieres dans la nuit.)

26. Bristol, 1981-82.

En hjemmевærende frue påsto at hun kunne kontrollere UFOenes bevegelser og at hun følte det på seg når de kom til å dukke opp, hvilket tyder på en eller annen form for kommunikasjon. Og når de dukket opp, beveget de seg i overensstemmelse med hennes ønsker, også når hun bare viderefremidlet andres forslag. Familien kunne bekrefte påstanden hennes, og ektemannen insisterte på at UFOene, som bare kunne sees som lys, uten tvil var fysiske, kuleformede objekter.

(PROBE REPORT, juli 1982)

27. Maryland, USA: 16. juli 1952.

To politimenn så et gult lys som kom svevende like over bakken med kurs mot politibilen. De gikk ut fra at det måtte være et møtende kjøretøy, men det kom mot dem midt i veibanen, følgelig kastet de bilen til side for å unngå kollisjon og stanset helt ute i veikanten. Dermed stanset også lyskula og ble hengende i luften like foran frontlyktene på bilen, cirka syv meter fra dem. De ga full gass og kjørte mot lyset - lyskula trakk seg tilbake. De varierte hastigheten - lyskula fulgte deres eksempel en stund, så var det som om den ble lei av leken og plutselig forsvant den med voldsom hastighet.

(Saga's UFO Report, oktober 1977)

Som så ofte i tilfeller med lyskuler, velger vitnene automatisk uttrykk som: "fulgte vårt eksempel" og "lei av leken", hvilket betyr at det er snakk om bevisste handlinger enten fra selve objektets side, eller fra den eller det som kontrollerer det.

* * *

MÅLBEBVISSTHET

I mange av eksemplene ser vi ikke bare tegn på intelligens, men også på målbevisste handlinger.

28. New Mexico: sommeren 1953

Mrs. Hight og mannen hennes var ute og søkte etter uran i et ørkenområde. Han hadde lagt ut på en ukelang ekspedisjon da hun ble meget syk og følte at hun var nær ved å dø. "En ettermiddag mens jeg lå der og lurte på hvordan dette ville ende, dukket det opp et lite lys i det ene hjørnet av hytta. Det ble stadig større, og i løpet av noen øyeblikk var det blitt til et stort, glødende lys. Det beveget seg langsomt mot meg mens det forvandlet seg fra en fast kule til et geometrisk hjul som virvlet gjennom kroppen min slik at jeg ble liggende igjen med en vidunderlig ren og forfriskende følelse. Plutselig følte jeg meg frisk og opplagt. Jeg sto opp og forsto at lyset hadde gjort meg helt frisk igjen.

(Fate, juni 1956)

Man kan lett avfeie Mrs. Hights opplevelse med å kalle det en feberfantasi (uten at det ville gjøre opplevelsen mindre bemerkelsesverdig!), men det samme kan man ikke si om neste eksempel.

29. Egryn, Wales: 1905.

Under en religiøs vekkelsesperiode som strakte seg over flere måneder, dukket det opp lys som svede over bedehus der en fremtredende predikant, Mrs. Mary Jones, skulle tale. De ble sett av flere mennesker ved en rekke anledninger, blant annet av kritiske London-journalister og andre skeptikere. De bevis som ble lagt frem av Society for Psycical Research etterlater liten tvil om at lysene var virkelige.

(Stars and rumours of stars, 1980)

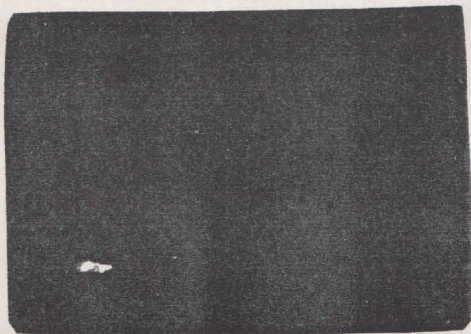
Den konklusjon at lyskulene var direkte knyttet til Mary Jones, virker uungåelig. Manifestasjonene deres virket både kontrollerte og målbevisste. Likevel er det en hake ved denne konklusjonen: liknende lys var blitt observert i det samme området lenge før Mary Jones' tid, og da helt uavhengig av religiøse hendelser. Vi kan regne med at dette var en tilfeldighet, eller vi kan konstruere den hypotese at lyskulene hørte til i distriktet, at de stort sett drev med sine egne ting, men at de var spesielt interessert i Mary Jones og at de derfor manifesterte seg på denne måten. Dersom det skulle være en kjerne av sannhet i den siste hypotesen, da kunne

vi gå enda lenger og anta at det var Mary Jones' enorme entusiasme som aktiverte lyskulene. Dette ville igjen kunne tyde på at vi sto overfor en parallell til poltergeist-manifestasjonene der personens emosjonelle tilstand ser ut til å være avtrektermekanismen for fenomenet. Uansett hva årsaken måtte være, virker bevisene for kontrollerte og målbevisste handlinger meget overbevisende.

30. Rangiroa, Stillehavet.

Denne øya er bare ett av mange steder i verden der lyskulene spiller en bestemt rolle i folkløren. Her tror de innfødte at det finnes en ildkule ved navn Kaha, halvt menneske halvt dyr, som vanligvis ligger begravet under jorden, men som av og til dukker opp og flyr opp til toppen av kokosnøtt-palmene mens den forandrer farge. I beskrivelsene har lyskula ofte menneskelige trekk. Den blir tolket som en trussel.

(Full Moon, juli 1980)

Oransjefarget lysfenomen fotografert over Yakima-indianernes reservat. Her opptrådte lyskule-fenomenet svært hyppig i perioden 1971-1983 (Foto: Mutual UFO Network)

De menneskelige trekkene må man kunne gå ut fra at er en slags hallusinasjon som vitnets underbevissthet produserer p.g.a. forestillingen om hva ildkula er. Liknende hallusinasjoner kan vi finne hos UFO-vitner som egentlig ikke har sett noe annet enn månen eller Venus, men som like fullt påstår å ha sett kupler, vinduer og til og med ansiktene til ufonautene. Når slike ting kan tilføres naturlige legemer, må de uten tvil også lett kunne bli sett i forbindelse med lyskuler. Derfor er det ikke usannsynlig at mange rapporter der det blir meldt om observasjoner av konkrete og helt tydelige UFO-former, egentlig bunner i enkle lyskule-observasjoner.

* * * Forts. neste nr.

UFO OG VITENSKAPEN

av sivilingeniør Hans Kr. Moe

Vi skal i denne delen ta for oss de vanligste hypotesene i UFO-logien. Vi kan dele arbeidshypotesene i to sett. Det første settet bruker vi på UAF-rapportene for å "luke bort" det som kan forklares innen vitenskapens konvensjonelle rammer. Det vi da har tilbake etter en slik "bortluking" er de såkalte UFOs: et rapportert fenomen på himmelen, i luftrommet eller på bakken, som fremdeles er uidentifisert etter å ha vært grundig undersøkt av kvalifiserte personer. Det er nettopp på dette området UFO-logien trenger nye arbeidshypoteser. Slike hypoteser må følge de regler vi antydte i forrige del av artikkelen, UFO nr. 3/84.

UAF-HYPOTESER

Når vi får inn rapporter om et uidentifisert atmosfærisk fenomen, er UFO-logens første jobb å sette "merkelapper" på fenomenene. Enten kan fenomenene gis en konvensjonell forklaring, eller ikke. De konvensjonelle forklaringene spenner over et vidt register, og vi skal her kort nevne de vanligste forklaringene.

Meteorologiske fenomener:

Det kan her være snakk om kulelyn, nordlys, kornmo, skyer, skyformasjoner, lysrefleksjoner i atmosfæren fra naturlige eller kunstige kilder, f.eks. fra landingslys på fly, St.Elmers ild, plasma, luft i luften (mindre luftmasser som kan bevege seg fritt og med stor hastighet. Kan også reflektere radarstråler) o.l.

Det kan godt diskuteres om alle disse fenomenene hører inn under de meteorologiske, men vi har for enkelhets skyld tatt dem med her.

Astronomiske fenomener:

Planeter, spesielt Mars og Venus, stjerner, spesielt Sirius, og meteoror (vi vet at meteoror i spesielle tilfelle kan stanse og skifte kurs, se også dette nummers artikkel av Knut Holt, "Meteoror og meteorfall").

Biologiske fenomener:

Insektsvermer, (enkelte nattsvermere kan pakke seg sammen i store og ganske tette hopper som kan reflektere lys),

fugler, enkeltvis eller i flokker. Enkelte UAF har også vist seg å være løstflyvende spindellev som reflekterer lys.

Teknologiske fenomener:

Satelitter i bane, romfartsvrakrester på vei inn i atmosfæren, ballonger, f.eks. værballonger, fly, helikoptre, luftskip, luftballonger o.l., raketter fra f.eks. Andøya, romfartøyer under oppskyting og tilbakevending, kunstig direkte-lys (ikke refleksjoner, f.eks. toglys eller landingslys på fly).

Bløff:

Rapporter er konstruerte i den hensikt å tjene penger eller å latterliggjøre /lure andre, eller å skaffe seg selv oppmerksomhet.

Sosialvitenskapelige fenomener:

Hallusinasjoner, både på grunn av indre stimuli (nevrosor, psykoser eller lignende), og ytre stimuli (massesuggesjon, religiøse opplevelser), og på grunn av inntatte bevissthetsforstyrrende stimuli (alkohol, narkotika), illusjoner (observatøren er psykologisk disponert for å se et UAF, dvs. han/hun feiltolker ytre fysiske stimuli - en stein blir et UAF).

Etter å ha brukt de ovenfor nevnte "redskapene" på UAF-rapportene, viser det seg at vi sitter igjen med mellom 5 og 10 prosent "ekte" UFO-rapporter, eller "the hard core" som dr. Hynek uttrykker det.

UFO-HYPOTESER

For å forklare de observasjoner som tilfredsstiller UFO-definisjonen, trenger vi arbeidshypoteser som grenser til eller går utover den ramme som omfatter hypotesene i kapitlet ovenfor. Slike hypoteser må naturligvis følge de regler som er gitt for vitenskapelige hypoteser, og de viktigste reglene her er at hypotesen må være etterprøvbart, at de innsamlede data må stemme med hypotesen, at én hypotese om et fenomen ikke må motsi en annen hypotese som bygger på et bedre observasjonsmateriale.

Hvilke hypoteser har vi så som kan "løse" UFO-mysteriet?

Romskip fra ikke-jordiske sivilisasjoner, Besøkshypotesen:

Jeg har i tidligere artikler i UFO vist at vi på overkommelig tid kan tilbakelegge enorme avstander i verdensrommet. Einsteins teorier gir oss også muligheter til fremdrift ved hjelp av anti-gravitasjon eller såkalt negativ gravitasjon. Ved gravitasjonsdrift og relativistiske hastigheter, hastigheter nær lysets, blir avstanden og tidsforbruket for langveisfarende astronauter omtrent som en togreise fra Lillestrøm til Oslo.

Vi vet jo at det "tomme" rommet mellom stjernene slett ikke er tomt, og at denne massen kan representere stort friksjonsproblem når vi beveger oss med hastigheter nær lysets. Massepartiklene vil da virke som kosmisk stråling som med dødelig effekt vil trenge gjennom både romfartøy og besetning. Men med negativ gravitasjon og tilstrekkelig energi til rådighet, skulle vi ha muligheter til nødvendig avskjerming.

De vesentligste innvendingene mot besøkshypotesen har til nå vært de ufattelige avstander og mangel på store nok hastigheter. Forbausende nok er det ennå enkelte som krampaktig holder på denne overbevisningen.

Vi må også ha i minnet den forskningen som nå pågår for å bringe kvantemekanikken inn i Einsteins teorier og for å videreføre hans arbeide med den såkalte enhetsteorien. Denne teorien ble en uløst oppgave for Einstein, men går

ut på å finne en "enhetsformel" for de svake og sterke kjernekrefter, elektromagnetisme og gravitasjon. Pr. i dag er vi kommet så langt at vi har funnet sammenhengen mellom de tre første kreftene. Vi ser at det ennå er mye ugjørt innen fysikken hva angår forståelsen av kreftene i universet. Vi har ennå ingen grunn til å sette oss på den høye hest og si at noe er umulig; i hvert fall bør vi ikke avskrive besøkshypotesen fordi vi ikke har tilstrekkelig viten.

En annen innvending mot besøkshypotesen er: Hvorfor kontakter de oss ikke? Det riktige svaret her er ikke noe svar i det hele tatt: Det er ikke vårt problem, men de besøkes. Hva ville vi ha gjort? NASA har for eksempel lagt en "slagplan" for slike tilfelle: I lengre tid holde planeten under oppsikt. Så kontakte eventuelt kidnappe enkelt-individer. Hvis man så finner det tilrådelig, foreta generell kontakt. Andre grunner til mangel på offentlig kontakt er også nevnt i en av mine tidligere artikler.

Romdyr-hypotesen:

Her tenker vi på levende organismer som oppstår og ernærer seg i og/eller utenfor vår atmosfære. Liv på jorda kan eksistere under de mest ekstreme forhold. Majoriteten av de større molekyler i det interstellare rom er påvist å være organiske, og kan være byggesteiner for liv. Det finnes også støtte i rapport-materialet. Vi ser bort fra "Pigs in space" og "Rotta fra verdensrommet", og viser f.eks. til de mange rapporter om biler som blir forfulgt av lysende kuler. Disse følger bilen over lengre strekninger, "vimser" rundt bilen, foran og bak, og opptrer som nysgjerrige dyr. Etter at bilen er kommet vel hjem, kan kula bli stående og virre over garasjetaket i timesvis (kommer ikke lekekameraten ut igjen?), for deretter å forsvinne i stor hastighet. En slik oppførsel kan vi neppe vente oss av vettugt folk med strukturerte planer.

En annen hypotese i denne forbindelse kan være at et plasmafenomen blir "tiltrukket" av bilens statiske energi, men denne hypotesen forklarer ikke alle aspekter ved disse "forfølgelses-rapportene".

Teknologi/vesener fra andre dimensjoner:

Hypotesen kan få støtte i en mindre del av rapportmaterialet, jfr. historiene omkring Bermuda-trianglet. Disse rapportene er imidlertid dårlig dokumenterte, og observasjonene kan også forklares ved hjelp av andre hypoteser.

Begrepet "andre dimensjoner" er også meget diffust. En av definisjonene går ut på at vi omgis av utallige verdener, hvert på sitt "svingnings-nivå". Mellom disse verdenene skal det da være en stadig trafikk. Jeg skal gå med på at materie kan befinne seg på forskjellige "svingnings-nivåer", f.eks. på grunn av varme, trykk, stråling osv., men en slik masse vil fremdeles befinne seg i vår egen romdimensjon, og vil f.eks. gi sterk gravitasjonseffekt. Argumentet om at massen befinner seg i en annen, men nærliggende rom-tids-dimensjon, er meningsløs så lenge vi skal holde oss innenfor vår egen sivilisasjons tenkemåte. Dimensjons-hypotesen er således et godt eksempel på en ikke godtagbar hypotese.

Kamuflasje. Hypotesen om at de harde UFO-sightings er kamuflasje for annen virksomhet fra andre sivilisasjoner:

Dette er egentlig ingen vitenskapelig hypotese, men en tros-hypotese. Den kan finne mulig støtte på grunn av de mange forskjellige rapporterte UFO-typer, ofte kan det hele minne litt om et karneval. Hypotesen stiller forøvrig et ufruktbart spørsmål som ikke kan verifiseres.

Hypotesen om den hule jord:

Jorden skal være hul eller ha ett eller flere svært store hulrom, hvor en meget høytstående sivilisasjon holder til. De drar til sine tider på besøk til en "ytre" verden gjennom hull i verdenshavene eller ved Sydpolen. Hypotesen grunnes i fortellinger om underjordiske og UAFs som kommer opp av og forsvinner i verdenshavene. Det sørgelige for hypotesens tilhengere er at vi ennå ikke har funnet noe hull inn til jordens antatte hulrom. Hulrom av en slik størrelse ville også minske jordens masse i den grad at jorden ville ligge i en helt annen avstand fra Solen og ha en helt annen omløpsbane enn den i virkeligheten har.

Hypotesen er derfor mer egnet til å latterliggjøre UFO-logien enn å bringe saken fremover.

Besøk fra fremtiden. Fremtidige sivilisasjoner drar tilbake for å studere sitt opphav:

Nyere forskning kan tyde på at tiden muligens har flere dimensjoner og retninger. Einsteins teorier gir også muligheter for bevegelse bakover i tiden, men da i svært begrenset tidsrom. Da det imidlertid er andre hypoteser som er mer godtagbare, må den forkastes som ren science-fiction.

Telepati. Hypotesen om at observatøren får en hallusinatorisk opplevelse grunnet telepatiske stimuli:

Observatøren blir telepatisk påvirket av andre mennesker, slik at han får en hallusinasjon som tolkes som en UFO-opplevelse.

Gjenopplevelse av fødselsøyeblikket:

Mange nærkontakt-rapporter beskriver opplevelser som synes å stamme fra underbevisste erindringer fra fødselsøyeblikket. Slike erindringer kommer imidlertid kun frem under påvirkning av farma-psykologiske medikamenter eller under hypnose, og kan derfor på langt nær forklare alle nærkontakter av tredje grad.

En generell mangel ved UFO-logien har til nå vært den alvorlige mangel på psykologiske data vedrørende observatøren. Da de fleste UFO-rapporter er beretninger fra en eller flere personer, er det svært viktig å få klarlagt de psykiske stemninger hos og omkring observatøren. I fremtiden må vi derfor legge mye større vekt på slike data enn vi har gjort til nå. Slike psykologiske data vil veie særlig tungt vedrørende de to siste hypotesene.

Atmosfæriske fenomener som ennå ikke er helt forklart:

Jeg tenker her på hypotesen omkring jordskjelv-lys, dvs. lysfenomener som opptrer i forbindelse med bevegelser i jordskorpen. Likeså spesielle og ennå ikke katalogiserte plasmafenomener. Her må vi i større grad enn hittil få samlet inn data ved hjelp av avansert måleutstyr, jfr. Project Hessdalen.

Arketypphypotesen:

Psykologen C.K. Jung lanserte begrepet "arketyp" om det såkalt kollektivt ubevisste som er felles for mennesket. Jung og hans tilhengere mener å kunne etterspore arketyper i drøm, myter, eventyr og sagn, barns tenkning osv. En av disse arketyper er diskosformen, som ofte er beskrevet i UFO-rapporter. Arketyp-hypotesen holder naturligvis ikke når det gjelder UFO-observasjoner med tilhørende radar-registrering og foto/film.

I tillegg til disse hypotesene finnes mange som er langt mer ekstreme. De fleste av disse er ikke vitenskapelig fundamenterte, og tas derfor ikke med her.

Jeg tror ikke at UFO-gåten kan løses ved hjelp av bare én av de ovennevnte arbeidshypotesene, dertil har fenomenet altfor mange aspekter. Gåten har nok ikke bare ett svar, men mange. Selv om vi skulle få ressurser nok, kan vi ikke vente noen snarlig løsning på alle spørsmål.

Så UFO-logene vil nok få tilstrekkelig å henge fingrene i mange ti-år fremover.

•

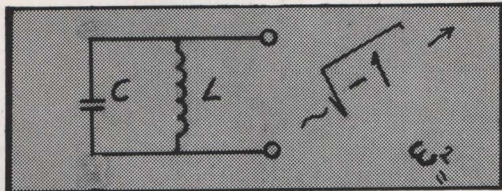
FORM OG TID

av Svein Fagerland

Materiens form har innflytelse på tiden. I en elektromagnetisk svingekrets er svingetiden bestemt av størrelsen på komponentene.

I et tidligere innlegg skisserte jeg en mulig tidsmaskin. Det var en selvsvingende elektromagnetisk krets. Jeg fant at LC måtte være lik 1.

Forutsetningen var at tiden var en imaginær størrelse lik $\ln(-1)$ når energien i kretsen var lik null. Hvis LC da var lik 1,

ville en del av den imaginære svingetiden bli gjort reell og lik null. Jeg skisserte en enkel innretning, men den ville bli stor og kostbar.

Man kan også tenke seg andre svingekretser som virker i kraft av sine dimensjoner og uten energitilførsel. En pendel kunne gjøres liten, fordi jorda er stor. For å oppfylle svingebetingelsene, må en matematisk pendel ha en lengde lik et helt antall ganger $g/2$ meter. Som vi skal se, bør lengden være lik g meter, altså lik 9,78 meter.

Nå kan det gjøres en innvending mot slike svingekretser. Dersom en slik krets blir tilført energi, får den en reell svingetid lik et eksakt antall sekunder - og sekundet er en vilkårlig valgt enhet.

Det finnes en utvei. Man kan bygge sammen to ulike selvsvingende kretser, slik at de reelle svingningene blir uregelmessige.

Det enkleste er å bygge en pendel som er elastisk. I tillegg til å ha en total lengde lik 9,78 meter, må den ha rett forhold mellom masse og elastisitet. Dette forholdet må gi et strekk lik 4,89 meter. En slik pendel kan henge rolig og kanskje skape tid.

•

$$\int_a^b f(z) dz = F(b) - F(a)$$

$\sqrt{-1}$ $\epsilon \mu$

UFO-BØLGE OVER GUDBRANDSDALEN

av Per Ottesen

HVA VAR DET SOM SKREMTET HUNDREVIS AV GUDBRANDSDØLER OPP AV DYNENE NATTEN TIL 18. august 1983. VAR DET ROMSKIP, METEORITTNEDSLAG, KULELYN, UKJENTE NATURFENOMEN, LYN OG TORDEN - eller var det bare "værromslag"? LES OG BEDØM SELV....

"Romskip" over Lillehammer.

Tegning av Elbjørg Fjeldberg

OPPTAKTEN

Lørdag 6. august så ekteparet Helene og Nils Kristiansen et "romskip" på Lillehammer. De la merke til et skarpt lys og gikk ut på verandaen for å se hva dette kunne være. Lyset viste seg å være et ca. 30 m langt eggformet "romskip" med to etasjer. De er ikke sikre

på hvor mange vinduer det var i hver etasje, men lys strømmet ut av vinduene. Fartøyet kom inn fra sør-vest, stoppet et øyeblikk over byen, for så å forsvinne over åsen i vest. Sikkert en fantastisk opplevelse, men det var mer i vente for gudbrandsdølene... ►

UFO LANDER ...

Søndagen etterpå, den 13. august om ettermiddagen, så fire voksne vitner et fartøy på Veslesetra ved Hundorp. Det var ca. 1 meter i diameter og ga fra seg et sterkt, blankt lys. Det landet to-tre ganger, og da ble lyset rødt. Karen Claussen, et av vitnene, sier at da det landet "snodde det seg nærmest i skogbunnen" før det fløy opp igjen. Hun sier også at det hele var skummelt og at hennes datter hadde for sikkerhets skyld tatt med barnet sitt inn i hytta. Hun sier dessverre ingen ting i rapporten om hvordan gjestanden eller lyset forsvant.

BRANN !

En av grunnene til at Karen Claussen tok kontakt med en avis og fortalte om opplevelsen på Veslesetra, var at hun mente det kunne gi en forklaring på de merkelige brannene som ble rapportert samme helg.

På Toftesetra i Sør-Fron så et eldre ektepar en skogbrann i retning Heidalsmuen som ligger litt sør-vest for Jetta i Dovre og som vi skal komme tilbake til senere. Dette var fredag kveld den 12. august, og de så brannen mellom kl. 22 og 23, da de gikk og la seg. Mannen, Trygve Larshaugen, studerte fenomenet i kikkert, men sier at avstanden var såpass stor at han ikke fikk med seg flere detaljer ved hjelp av denne. Lyset eller brannen flyttet seg fra side til side, bare til en side om gangen, og det kom hele tiden tilbake til utgangspunktet. De forteller begge at de så lyset bak trær ved Saukampen (litt nærmere vitnene enn Heidalsmuen men samme retning tilnærmet) og at de var overbevist om at det var en skogbrann. De hadde likevel stuset over at

flammene "for opp og flyttet seg fra side til side". Været var bra, ca 14-15 varmegrader. Det var litt overskyet vestover, men klart ved åskanten hvor de så lyset. Det var ingen måne. De gikk og la seg før lyset ble borte.

Samme natt, ved 2-tiden (13/8), ble det varslet brann i Jetta-området. Brannfolkene, som så brannen fra E-6 under utrykningen, var ikke i tvil om at det virkelig var brann, og de mente det måtte være en hytte som var i brann. Det var da overskyet, med litt tåke og vind. De mistet brannen av syne på Nord-Sel på grunn av at en fjellnabb var i veien, men da de svingte av fra E-6, mente de at de kunne se et lysskjær oppe i området. Brannen fant de imidlertid ikke igjen! De lette en god stund, men måtte til slutt gi opp og begi seg på hjemveg. Da de kom tilbake til det stedet hvor de hadde mistet brannen av syne, kunne de se at det brant like friskt! Lyset eller brannen hadde et rødlig skjær, og beveget seg litt (kanskje på grunn av bevegelser i tåka?). Det var

imidlertid klarvær mens brannfolkene var i området, så det skulle normalt ikke by på noen problemer å finne brannen. Det var brannfolk fra Vågå oppe i området på lørdag, men de kunne heller ikke finne noe. Vår mann på Otta trålet terrenget grundig i håp om å finne spor, men fant heller ingen ting. Han så på lysene på Jetta fjernsynsformer med kikkert, og sier at de virker svake, men at lysene muligens kan bli tatt for brann hvis lys- og værforhold er de riktige. Dette tar jeg med fordi disse lysene tidligere er feiltolket som brann. En meget erfaren brannmann fra Otta, som er kjent med forholdet, sverger likevel på at det ikke var lysene fra Jetta de så, og at det var en virkelig brann. ►

Jeg har lyst til å ta med en "fotnote" til disse brannene. I første rapport ble Saukampen nevnt, og et vitne kunne fortelle meg at han hadde vært i dette området noen dager etter brannene. Der hadde han sett noen merkelige spor i mosen. De var mellom 10 og 20 meter lange, og var snorrette selv om terrenget i seg selv var småkupert. Bare i ett tilfelle fant han to parallelle spor, men disse var over 3 meter fra hverandre, så at noe vanlig kjøretøy hadde laget sporene synes ikke mye sannsynlig. Alle sporene var ca. 10 cm. brede, 4 cm. dype og de var helt rene, dvs. at all mose var skrapet ut. Vitnet lovet meg å ta bilder, men disse har jeg dessverre ikke fått enda.

OG SÅ VAR DET LILLEHAMMERS TUR...

Dette hendte søndag kveld, den 14/8, og vi lar vitnet, Astrid Kaulum, selv fortelle hva hun så:

Like etter kl. 22.15 slukket jeg lysene i stuen, og kikket som vanlig ut av vinduet. Månen var i ferd med å gå ned bak Vingromsåsen, og jeg så til min store forundring at den beveget seg med myke hopp nordover åsen. Den forsvant bak åsen, det var mørkt i et par sekunder, og med ett var det på samme sted en voldsom skogbrann, bare med den forskjell at flammene så ut som et virvar av lyskastere. Det var to bredder på lysene, og de smaleste var bakerst i "bålet". Et av de bredeste lysene feide to ganger over grenda, og jeg kunne tydelig se detaljer av hus og landskap i det røde lyset. Etter et par minutter, som om noen trykket på en knapp, ble alt normalt igjen. Jeg ropte til

meg selv: "Slik kan ingen slukke en skogbrann" - men borte ble den! Observasjonen varte i 3 til 5 minutter, og hun anslår størrelsen på "månen" til ca. 3 cm på strak arm.

På Tretten, ca. 3 mil oppover i Gudbrandsdalen, stod en mann og fisket tirsdag kveld. Han så et opplyst og lydløst "fartøy-lignende objekt" som i lav høyde svedde oppover dalen. Vitnet sier at det var mer rødaktig enn gult, og at det er helt utelukket at det kan ha vært et fly.

OG SÅ SMALT DET...

Natten til torsdag 18. august skulle bli den mest begivenhetsrike natt på lange tider for hundrevis av gudbrandsdøler. De som allerede var våkne, fikk oppleve litt av et skuespill, og det var mange som fikk seg en skikkelig støkk i livet da de våknet av at soverommet var badet i lys eller av at det smalt så huset ristet og vindusrutene klirret!

En Ottamann på fisketur i Sjødalen satt i bilen og smådøset da han plutselig så et kolossal lys i sør-øst. Det var to blink med et ørlite opphold imellom. 2-5 minutter etterpå hørte han et kraftig, tungt drønn, etterfulgt av et mindre. Han tenkte at det måtte være en eksplosjon i et ammunisjonslager eller lignende, og han innrømmer også at han hadde vært inne på tanken om at han var vitne til en atomeksplosjon, for lysblinket hadde vært så kraftig at han aldri hadde sett noe lignende. Blinket var å sammenligne med en fyrstikkflamme i farge, det varte i litt over et sekund, og han sier at det var lyst som midt på dagen. Dette var kl. 00.30, og været var klart men med litt tåke over elven ►

Ekteparet Helene og Nils Kristiansen.
De så "romskip" på Lillehammer.

som spaltet lyset og gjorde det umulig å se detaljer (min konklusjon).

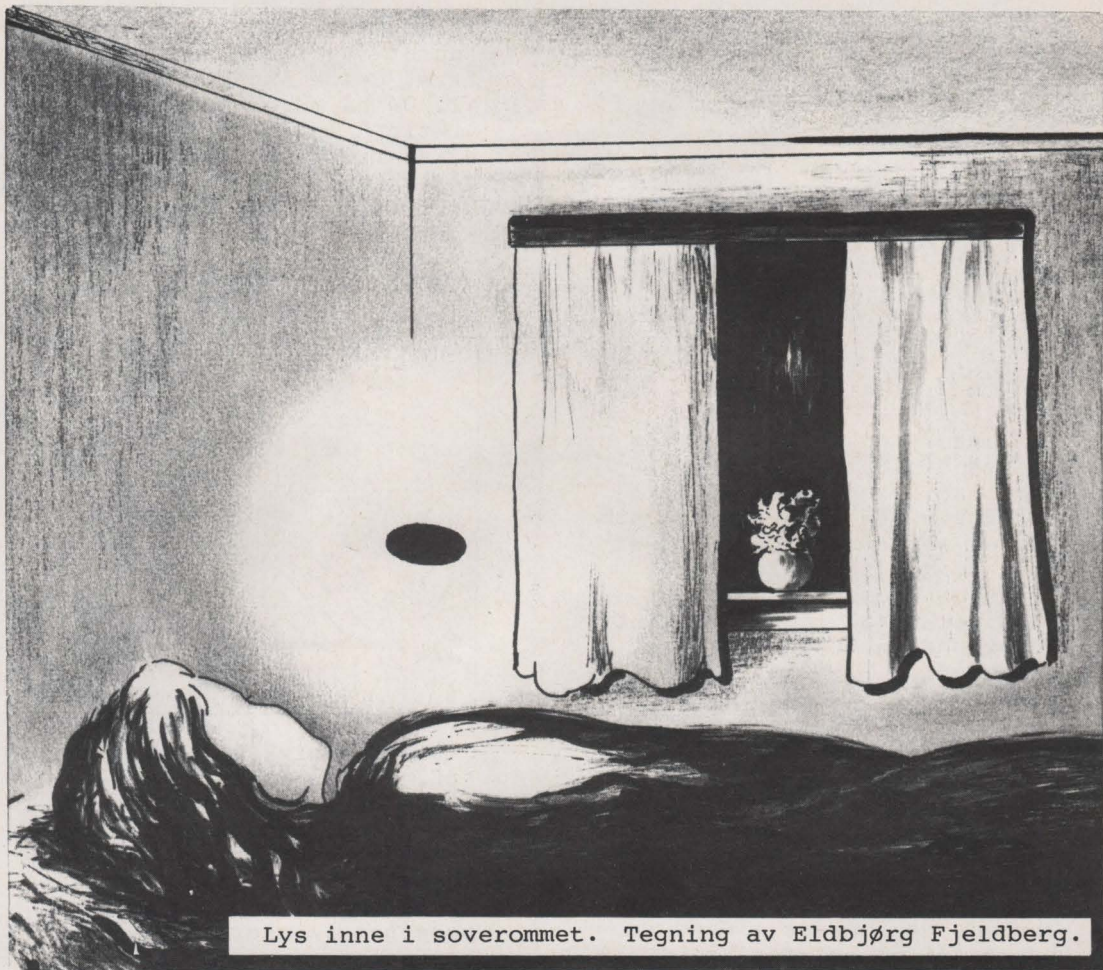
På Hovemoen ved Lillehammer var de to vaktene sikker på at det hadde skjedd en alvorlig ulykke nord i dalen. Himmelen ble farget i alle regnbuens farger, og to minutter senere hørte de et kraftig drønn. De to sier at de var overbevist om at det enten var et ammunisjonslager som gikk i lufta, eller så hadde det falt ned en jet-jager nord i dalen.

En dame i Svatsum våknet av det kraftige smellet. Hun fortalte at hun trodde det var et ras, og huset ristet og vindushaspene klirret. Så ble det stille, men like etterpå kom det et "søkk" som om skorsteinen falt ned. Lenger nede i Gausdal var det like livlig; En dame, som var våken fordi hennes sønn nettopp var hjemkommet fra Oslo, så et hvitt lys som pulserte eller flammert opp to ganger. Et stort område ble opplyst, og 5 minutter etterpå smalt

det. Etterpå hørtes en rumling som om det gikk et steinras langt unna. De andre i huset bekrefter dette, og en av de andre tilstedeværende fortalte at han våknet av at sengen dirret og han hørte vinduene klirre.

I noen av rapportene er rekkefølgen snudd, slik at de som har hørt smellet har våknet tidsnok til å få se lyset. En mann på Vinstra fortalte at han våknet av smellet, og da han kikket ut av vinduet hadde han "på skrå nedover bjørkeskogen mot Lågen" sett en lysende kule over elva. Lyskulen stod og beveget seg sakte opp og ned, for så å forflytte seg fort et stykke. Så gjenopptok den de samme opp-og-ned bevegelsene. Vitnets nabo kunne bekrefte at han hadde sett det samme.

De fleste har likevel våknet av lyset, og mange kunne fortelle at lyset hadde vart en stund, for de hadde våknet av lyset og likevel hatt tid til å se det før det sloknet. Så, fra ett til fem minutter senere braket ►

Lys inne i soverommet. Tegning av Eldbjørg Fjeldberg.

det løs. Noen mener å ha hørt bare et smell, mens andre er like sikre på at de har hørt to. Alle er imidlertid enige om at det ikke var noe tordensmell. Lyden var mye "kortere" og mørkere i tonen. Det var heller ingen rulling som av vanlig tordenskrall. De fleste sammenligner det med et mine-skudd eller et steinras. Det var mange hundre vitner som kunne fortelle nesten likelydende historier, og vi tar ikke med så mange av dem her. Det er på mange måter nærliggende å tenke på at vi kanskje har med meteorittnedfall å gjøre, så for å forvirre dere ytterligere, tar jeg med en del rapporter som i alle fall indikerer at dette ikke er den eneste og fulle sannhet:

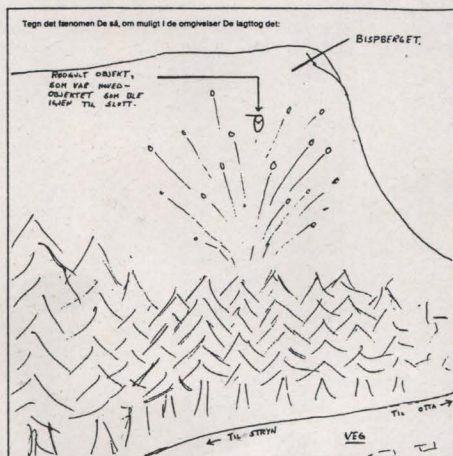
I Sødorp, like ved Vinstra, hadde en eldre dame litt av en opplevelse; Klokken var 03.45, og hun lå våken. Plutselig så hun et lys fare forbi henne inne i rommet! Lyset var ovalt, anslått til ca 20 x 30 cm., og hadde farge som varme. Hun vet ikke hvor lenge det var inne i rommet, men sier bare at hun hadde god tid til å studere det. Lyset forsvant til slutt ut gjennom et stengt vindu. Hun følte ingen varme av lyset selv om det var veldig nær henne. Hun kjente heller ingen bevegelser i lufta som kunne være forårsaket av lyset. Etter noen minutter hørte hun en lyd som et skudd, bare noe mørkere i lyden. Hennes nabo ringte inn sin rapport uten å vite om dette, og hun kunne fortelle at hun ►

ikke hadde sett noe lys, men hadde våknet av et kraftig smell. Tidspunktet stemte, likeså beskrivelsen av lyden. Hun kunne ellers fortelle at lypærene i gangen hadde blafret. Hun var redd for at pærene var i ferd med å gå, så hun tente flere lys inne i huset. Disse hadde også blafret en stund. Det samme blir fortalt av flere vitner.

På Hundorp våknet Agnes From av et dråpeformet lys som enten var inne i rommet eller like utenfor vinduet. Lyset var som varme, altså gul-rødt, og var sterkt, men ikke blendende. Lyset gikk oppover dalen på skrå vekk fra vinduet slik at hun kunne følge det i mange sekunder. Hun så lyset mot dalsiden, og det forsvant bak hus og trær noen hundre meter unna. Etter ca. 1 minutt hørte hun en slags kraftig sus, eller som rasling av kjetting. Dette ble igjen avløst av en lyd som minnet om "at noen tømmer et lass med stein". Til slutt kom det et voldsomt brak, som om noen rev opp utgangsdøra. Hun var sikker på at en stor stein bak huset hadde løsnet og rullet inn i vegg, men hun var så skremt at hun lå rolig i sengen en times tid før hun våget seg opp for å undersøke. Da var alt normalt, og steinen bak huset var på sin vante plass. Dette skjedde kl. 03.30, altså 15 minutter før damen i Sødorp hadde sin underlige opplevelse.

På Segalstad Bru kunne en mann fortelle at han hadde sett et lys som i stor fart kom sørover og at det i neste øyeblikk kom like fort tilbake nordover. Han hadde også hørt et tungt drønn i det fjerne. Han ringte politiet på Lillehammer, og der ble det bekreftet at en tjenestemann i bil hadde sett lyset på samme tid. Lyset var helt nede

ved bakken, men lyste likevel opp et stort område der det for fram. Dette skjedde litt over kl. 04 på morgenen, og det er viktig å legge merke til at disse rapportene dreier seg om en rekke hendelser fra kl 00.30 og i ca. 4 timer utover morgenkvisten.

Ottadalen gikk heller ikke fri. En student som kom kjørende på veien fra Stryn til Otta, var kommet ned til Bispeberget i bakgrunnen. Han ble bremsset opp noe og så seg om. Da så han noe han sammenligner med "de største nyttårsrakettene" som kom opp fra andre siden av dalen. Det var et gulrødt objekt i midten og stjerner i flere farger rundt dette igjen. Det rare ved det hele var at det gulrøde lyset og stjernene ikke falt ned igjen, men fortsatte oppover mot himmelen til det ble borte for ham over frontruta i bilen. Han stanset helt opp og undersøkte om det var folk eller hus der lyset hadde kommet opp, men der var det ingen av delene. Han så ikke mer til lyset, og da han kjørte alene hadde han hatt stereoanlegget i bilen nokså høyt på, så han hadde ikke hørt noen lyd. Det var mørkt og stjerneklart, og observasjonen, som ble gjort kl. 03.10, varte i ca. 15 sek. ►

En gårdbruker fra Lom hadde vært ute på kjøkkenet en tur. Da han kom tilbake til soverommet og passerte et vindu som vender mot sør, fikk han et sterkt lys midt i ansiktet. Da han så ut av vinduet fikk han se at himmelen over fjellet rett imot var sterkt opplyst i et begrenset område. Lyskilden var bak fjellet, for han så lange skygger som vendte mot ham. I dette lyshavet hang det en rund gjenstand. Etter et par sekunder gjorde gjenstanden 3-4 korte forflytninger med full stans i mellom. Først rykket det til høyre, så dreiet det seg litt ned mot fjellet for så å rykke tilbake mot venstre. Deretter forsvant både objektet og lyset. Observasjonen ble gjort ca. kl 03.45 og varte i bare 5-10 sekunder. Han forteller at gjenstanden var rund, svakt gul-brun og med nokså skarpe konturer. Han så ikke noe lys fra selve gjenstanden, og han hørte heller ingen lyd.

I dagene som fulgte strømmet rapportene inn, og i enkelte grender virker det som om de fleste hadde våknet av smell og lys den natten. De fleste rapportene er, som sagt tidligere, såpass like at det ikke er noen grunn til å ta dem med her, men jeg vil likevel ta med en fra Fåvang da den inneholder noen ekstra interessante detaljer.

Inga Huse bor høyt oppe i bygda sør i Fåvang. Hun lå våken denne natten og det var helt mørkt ute. Plutselig så hun to kraftige blink med en brøkdel av et sekunds mellomrom. Det merkelige var at hun i det opplyste rommet kunne se en klar, ca. 75 cm. bred stripe av lys på soveromsveggen. Denne var avrundet i toppen, og lys nr. 2 "la på" mønsteret på veggen et litt blekere og bredere felt nedenfor den skarpe, smale lyskjeglen. Dette stod på bare i et

kort øyeblikk, og hun ble så forvirret at hun trodde det kunne være noen som gikk forbi og lyste inn gjennom vinduet med en lommelykt. Hun stod derfor opp, men så ikke noen utenfor. Hun har også senere tenkt på at selv om hun bor høyt oppe i dalsida, kom lyset inn på skrå ovenfra. Hun har noen store bjørketrær ved huset, og mener kanskje disse kunne ha "spaltet lyset" slik at mønsteret på veggen kan ha noe med skyggevirksomheter å gjøre. En merkelig observasjon i alle fall. Dette skjedde mellom kl 03.40 og 03.45.

Ved 04.15-tida på morgenen kulminerte det hele, og i dalen var alt tilsynelatende normalt. Men bare et par uker etterpå var det på'n igjen! I tiden 1. til 5. november kom det en rekke rapporter om lysblink om kveldene, og i Lom kunne man også fortelle om tunge drønn i det fjerne. Vi mente det kunne være forårsaket av tordenvær vestover, men Meteorologisk Institutt hadde ikke noe tordenvær å by på, og så var vi like langt.

Ca. 25. november smalt det igjen. Denne gangen midt på dagen. På Kvam sprakk en vindusrute av smellen, og oppe i Vinstradalen, ca. 2 mil unna, kunne en dame fortelle at det hadde blafret i noe plást som var trukket over en vindusåpning i uthuset. På Harpefoss fortalte en lærer at i et firminutt hadde han gått seg en tur for å se hva slags sprengningsarbeid som ble foretatt nede ved Lågen. Det er vel unødvendig å si at han ikke så noen som drev med sprengning der nede. Jeg fikk først høre om denne smellen noen dager etter, derfor har jeg ikke så mange detaljer. De fleste jeg spurte hadde imidlertid hørt den, men ingen hadde notert seg tiden eller andre detaljer. Alt tyder imidlertid på at vi bare har med en smell å gjøre. ►

Den 7. desember var dalen igjen i opprør. Telefonen stod ikke hos meg på flere dager. Denne gangen er jeg temmelig overbevist om at vi har med en meteoritt å gjøre, da de aller fleste rapportene er likelydende både med hensyn til tid, retning, farge og oppførsel på lyset. I forbindelse med denne hendelsen fikk jeg forøvrig en rapport fra Trysil, hvor de kunne fortelle at samme dag hadde det landet et blått lys i fjellet i vest, og at de da smalt så huset ristet...

Året ebbet ut, men det nye var bare noen minutter gammelt da vi hadde den første observasjonen i 1984. Noen barn som var ute og så på fyrverkeriet ved midnatt, hadde lagt merke til et sterkt lys rett i vest nok så høyt på himmelen. De gjorde bl.a. meg oppmerksom på dette, men jeg la ikke så mye brett på det, da jeg antok at det var et fallskjermlys eller en varmluftballong. Men lyset ble hengende på samme sted så lenge at jeg til slutt fant fram kikkerten for å se nærmere på det. Det var et rent, gult eller rød-gult lys, og det stod nesten stille på himmelen. Jeg mener at det duvet litt fra side til side, men det kan skyldes at det er vanskelig å holde kikkerten i posisjon så lenge om gangen. Men med ett begynte ting å skje; Lyset "ristet" på seg og begynte å sveve sakte på skrå oppover til venstre (mot sør-vest). På noen få sekunder aksellererte det opp i stor hastighet og forsvant utover i verdensrommet....

Senere i år har det skjedd lite på UFO-fronten i Gudbrandsdalen bortsett fra noen lysfenomener som det foreligger svært lite detaljer om, bortsett fra at det er snakk om 90-graders kursendring og hastighetsendringer. Men natt-lys er ikke verdens mest håndfaste materie

å arbeide med, så vi får leve i håpet om at aktiviteten tar seg opp igjen noe nærmere bakken!

ETTERSKRIFT

Når det gjelder hendelsene natten til 18. august mener jeg det er viktig å ta med noen tilleggsopplysninger:

Meteorologisk Institutt bekrefter at det ikke var noe tordenvær denne natten, men derimot lettskyet, pent vær over hele Østlandsområdet. Det synes også som om de fenomenene som er observert må ha skjedd i lav høyde. Ikke bare leser vi dette i flere av rapportene, men hvis vi har hatt med meteorittnedfall å gjøre er det unektelig noe rart at vi i et begrenset område har nedfall i timesvis mens resten av Østlandet ikke merker noe i det hele tatt! Observasjonene strekker seg fra kl. 00.30 til kl. 04.15, og med så mange vitner som har vært våkne og notert tidspunkt, er vi helt sikre på at det dreier seg om mange smell og lysfenomener. De fleste rapportene har vi fra Lillehammer/Brøttum og oppover hele Gudbrandsdalen og Ottadalen, men det fortelles også at en dame på Gjøvik hadde sett noe som lignet en lyspære som falt ned i Mjøsa. Fra Valdres og Østerdalen foreligger det meg bekjent ikke en eneste rapport.

For de som vil ha flere detaljer om disse observasjonene har jeg laget en 17-siders rapport som sammen med en del avisutklipp skulle gi et godt bilde av det som skjedde i dalen denne høsten. Rapporten kan bestilles hos

Per Ottesen
Bjerkebakken 66B
0756 Oslo 7

og koster kr 30.- fritt tilsendt ved forskuddsbetaling. ●

UFO - OBSERVASJONER I NORGE

PERIODEN 1 SEPTEMBER - 1 NOVEMBER 1984

Vi skal her presentere de seneste observasjoner som vi har mottatt rapporter på.

Artikkelen om Hessdalen vil gå ut, og vi fortsetter med en med overstående tittel. Som dere vil se dominerer Hessdalen og omkringliggende områder, men vi håper at vi kan bringe rapporter fra andre steder også.

Så har det begynt i Hessdalen da, og fenomenet har dukket opp på samme vis som ifjor, og som det har gjort siden desember 1981.

Det er riktignok alt for tidlig å si noe om fenomenet opptrer så ofte som tidligere, men fenomenets art ser ut til å være det samme.

Fredag 7. september ca. kl. 22.30
Tre personer som var på ei seter ved Røhovdvika på Øyungen, så et stort blankt lys imot Elgsjøen i et par minutter. Lyset pulserte sakte før det forsvant. Dette skjedde mens Project Hessdalen hadde fotouke, og tidligere i uken så blant annet vår post på Finnsåhøgda Syd, Roar Wister et lignende lys på samme sted.

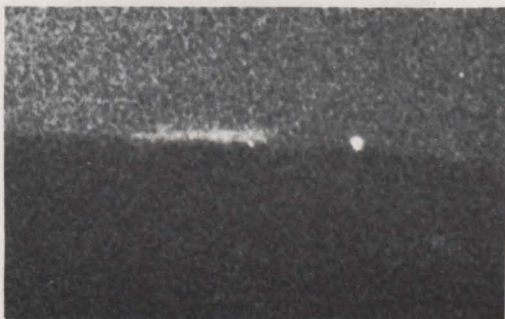

Foto: R. Wister, 4. sept. kl. 20.11

Lyset ble sammenlignet med ei hytte i brann, og lyset ble for-
søkt spektralfotografert. Foto
viser lyset men det kan ikke
fastslås hva det er.

Det som er bragt på det rene, er at det ikke har vært noen brann.

Den 20.(?)september, så ei kvinne en blank gjenstand som kom rett ned mot en topp ved Øyungen. Dette ble sett på høylys dag, og vi avventer på rapport derfra.

Torsdag 27. september kl. 19.40
Ei stor blank lyskule ble sett av tre personer da den sto nær bakken over Vårhuskjølen. Kula ble rød etter 4-5 minutter før den forsvant.

Lørdag 29. september kl. 19.15
En person så et blått eggformet fenomen som passerte mot nord i stor fart. Observasjonen ble gjort på Skarvan ved Øyungen.

Ca. kl. 22.00 observerte en mann fra Øversjødalen, syd for Røros, et merkelig lysfenomen. Han forteller:

"Jeg hadde kjørt omlag 300 meter fra Øversjøen gård da jeg ble oppmerksom på et lys gjennom venstre siderute. Da jeg så nærmere, fikk jeg se et ganske kraftig lys i sydlig retning. Jeg stanset bilen, men ikke motoren, og så på dette som raskt kom nærmere. Ved første øyekast så det ut som en sammenhengende lysbunt. Når dette kom nærmere, delte det seg opp i tre lys, eller tre skarpere lys i lysbunten. Lyset var mye gult, og rent gyllent i ytterkantene. Det gikk skrått nedover omtrent som et fly som går inn for landing. Det så ut til å gå ned mot bakken bak bjørkelia. Jeg glemte å slå av motoren på bilen, og jeg hørte ingen lyd av fenomenet".

Det var nettopp kommet snø i området, og selv om vitnet foreslo at vi kunne lete etter eventuelle spor, anså vi dette for håpløst. ►

UFO-OBSERVASJONER I NORGE forts.

Vitnet beretter videre at man har hørt korte smell i samme tidsrom, og det er ikke første gang at dette blir nevnt i sammenheng med en observasjon. Dette har hendt flere ganger i Hessdalen.

Observasjon ved Øversjøen.

Den 4. oktober kl. 18.00, så en mann og hans sønn ei lysende gulhvit kule i Hessdalen. Kula passerte mot syd over Finnsåhøgda, og den var lydløs.

Den 5. oktober kl. 18.45 opplevde en mann følgende:

"Jeg var en tur inn i Ridalen, ved Brekken. Da jeg kjørte tilbake så jeg to lys, et lite og et stort. På høyeste punkt ved Landviksåsen, sto lysene parallelt med bilen. Det minste lyset gikk foran og det store bak. Jeg så ingen andre biler i nærheten. Lysene kom fra sydvest og forsvant mot nordøst.

Samme dag ca. kl. 19.40 var en mann på Røros ute og luftet hunden. Han så da ei lyskule på størrelse med ei utelampe i nærheten. Kula ble etterfulgt av tre mindre kuler, og alle lyste i gulhvit farge. Den største kula så ut til å ha en be-lysning nedover.

Fenomenet passerte fra syd til nord, vannrett i omlag 3-400 meters høyde. Da det kom over Røros sluknet det plutselig. Hastigheten var som på et fly. Mannen merket ikke om hunden reagerte på fenomenet.

Samme kveld så en mann i Hessdalen et lysfenomen som passerte mot nord. Tidspunktet er usikkert.

Søndag 7. oktober ca. kl. 10.00 på formiddagen ble et blankt objekt sett i Hessdalen. Vitnet brukte en kikkert.

Tirsdag 9. oktober kl. 20.17 ble ei gulhvit kule observert på Rognes, seks mil nord for Hessdalen. Kula passerte mot nord og forsvant bak en fjelltopp. Det er mulig at det har vært et fly der selv om tidspunktet ikke stemmer helt overens med flyruten.

Samme dag kl. 20.15 til 20.20, ble ei skarpt lysende kule sett av fire personer da den passerte over Finnsåhøgda i Hessdalen mot nord. Fenomenet som beveget seg med ujevne bevegelser, forsvant over Haltdalen nord for Hessdalen.

Fredag 12. oktober kl. 19.50 så en person i Hessdalen ei lydløs stor blank kule med et rødt lys på fremdelen, da den passerte mot syd under skydekke, med bølgebevegelser.

Se skisse neste side. ►

Mandag 22.oktober kl.03.52,ble en skarp lysende kule observert ved Rognes.Vitnet våknet og følte at noe "var på gang".Derpå sto han opp og observerte kula mot syd,der den sto over en topp på fjellet.Vitnet trodde at det var ei stjerne,men etter en tid "stupte" stjernen ned bak fjelltoppen.

Samme dag ble et lys over Hummelfjell observert,noe som blir referert senere i denne artikkelen.

Vi må også nevne en observasjon som ble gjort ved Holmlia nær Oslo den 9.september kl.03.35. Vitnet observerte en gulhvit lysende gjenstand på omlag 400 meters avstand.Den passerte i tydelige bølgebevegelser,(hoppet i trappeform)og selv om den ble sett gjennom et vindu,anser vi hendelsen som svært interessant.

Tilbake til Hessdalen,og det kommer stadig inn rapporter om nye observasjoner derfra.

Søndag 28.oktober ca. kl 19.30 ble et rødt og blankt lysfenomen sett da det passerte mot nord.Det ble ikke hørt noen lyd.

Når det gjelder disse siste notatene om observasjoner ved Hummelfjell,må vi med en gang

skytte inn at vi ikke har undersøkt nok til at vi med sikkerhet kan fastslå hva det er,men ting tyder på (pr.idag) at noen av observasjonene kan være stjerner eller planeter.Dette vil vi selvfølgelig komme tilbake til ved en senere anledning.

Lørdag 29.september kl.19.15, så flere personer på Røros et skarpt lysende fenomen i månestørrelse mot Hummelfjell.Lyset sto omlag 50-100 meter over dette fjellet og under var det en lysstråle som syntes i disen. Luftforsvaret har en radarstasjon på dette fjellet og et av vitnene trodde at lyset kom derfra til å begynne med.

Samme lys ble observert noen dager tidligere,samt den 9.oktober kl.18.35-18.50,22.oktober kl.17.45-18.07,og 31.oktober kl.17.33-18.02.

Som vi ser av tidspunktene kan vi mistenke at man er blitt lurt av en planet.Men det er likevel ting som tyder på at det ikke kan være det.

Ett vitne mener å ha sett lyset gjennom et lettere snøvær,mens stjernene omkring fenomenet forsvant.

Vi kontaktet en løytnant ved

luftforsvarets radarstasjon, og han kan ikke forstå hva dette dreier seg om. Han bekrefter at Forsvaret ikke har drevet med noe som kan forårsake et slikt lys, og man mener at man umulig kan se lysene på huset fra Røros. De har heller ikke registrert noe uvanlig på radaren.

Televerket har også jobbet der i denne perioden med en frekvensomformer, og både Televerket og personalet ved Forsvaret har dratt hjem i halv firetiden på ettermiddagen. Transport har skjedd ved henholdsvis firehjulsdriven bil og en beltebil.

Fra stasjonsteknisk sjef, får vi opplyst at det ved nevnte tidsperiode ikke har vært benyttet lys som kan årsake en feiltolkning. Antenna står i en plastkuppel, og ingen skarpe lys kan ses fra utsiden. Man har dessuten ikke benyttet helikopter eller lignende.

Den 31. oktober tok vi nok en gang kontakt med to av personalet ved radarstasjonen, og disse gikk ut. Men de kunne ikke se noe annet enn månen som var i ferd med å stå opp.

Hva var så dette lyset, eller Hummelfjellfenomenet om vi kan kalle det?

Spørsmålet får stå åpent en stund, og vi håper som sagt å kunne bringe flere opplysninger senere.

Vi avslutter her, og ser med spenning på den videre utvikling utover vinteren. ●

L.Havik

NY BOK!

UFO- forskning i Sovjet- unionen

Et lenge etterlengtet bidrag til UFO-informasjonen fra øst har endelig kommet.

Vi leser oftest om UFO-observasjoner i USA og de vestlige land, og det er derfor uhyre interessant å få bekreftet at lignende hendelser skjer også på "den andre siden". Dette er jo selvsagt noe vi visste fra før, men det er skjeldent at vi får det bekreftet gjennom f.eks. bøker.

Her er det viktig å merke seg hvordan sovjet-styre har "taklet" fenomenet, og sammenligne dette med andre styresets behandlinger.

Juri Lina er født i Estland i 1949, og han er blitt forfulgt på grunn av sin interesse for UFO-saken. Han måtte tilslutt forlate landet, og han er derfor en av få forfattere (om det finns andre) som har levd under begge styresett, og som derav har muligheter for å se saken fra begge sider.

Forfatteren har skrevet to bøker tidligere, men dette er hans første om UFO-fenomenet.

Vi har hatt gleden av å møte dette fantastiske mennesket, og etter å ha lest boken, kan vi trygt anbefale den som et nyttig redskap til en dypere innsikt i problematikken.

Boken er skrevet på lettfattelig svensk.

Pris kr. 130,- inkl. porto.

Bestilles fra :

UFO-Norge, 7490 Rognes

Tlf. 074-34225

Postgiro: 5 36 03 75

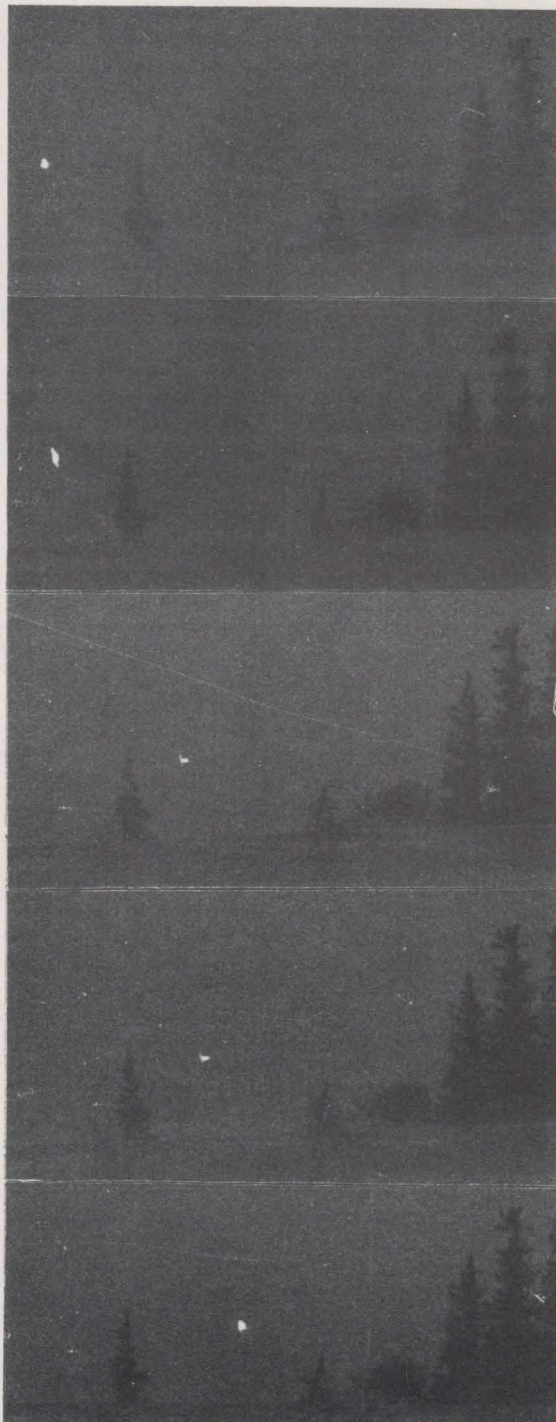
Giroblanketten bes merket:

P.vision, L.Havik

PROJECT

...noen bilder.

HESSDALEN

Disse fem bildene ble tatt av Roar Wister under "Project Hessdalen"-perioden. Rapporten har fått gradering: G8,F7. Bildene ble tatt lørdag 18. februar, klokken 20.18.

Lyset ble tilfeldig oppdaget fra hovedstasjonen. Som dere ser, så er det like over horisonten i øst-nord-øst. De fleste trodde med en gang at det var en sterk planet eller stjerne. Lyset økte i intensitet og ble veldig sterkt, deretter minket intensiteten og det ble det veldig svakt. Dette gjentok seg flere ganger, mens det beveget seg mot høyre.

Hver gang det var på det sterkeste, ble det tatt et bilde. Eksponeringstiden var 5 til 10 sekunder, og det er fra 5 til 30 sekunder mellom bildene. Man kan legge merke til at formen er forskjellig på hvert bilde.

Hvorfor er så ikke dette en stjerne? For det første så er bevegelsesretningen feil. En stjerne beveger seg ikke parallelt med horisonten. Dessuten beveget den seg alt for fort til å være en stjerne. Tiden fra første bilde til siste bilde er 2 til 3 minutter.

Bildet nederst på siden er en "fortsettelse" på bildet som ble vist i forrige nummer.

FRA HESSDALEN: HØSTPROSJEKTET

Knut Holt og undertegnede ankom Hessdalen søndag 2. september kl. 13.00, selvsagt i regnvær. Der møtte vi Havik, "Irre", B. Lagesson og M. Overstrøm (de siste fra UFO-Sverige). Etter nærmere informasjon satte vi kursen for Finnsåhøgda syd der vi skulle tilbringe den neste uken.

Etter to strabasiøse turer opp til plassen (1 time pr. tur) gikk vi i gang med oppsetting av teltet. Merkelig nok fikk vi det opp før regnet kom tilbake.

Vi tok oss en lengre hvil og ved 17-tiden bega vi oss opp til toppen som nå kun var 20 meter fra oss. Vi monterte opp kamera og gjorde oss klare til å knipse. - Var diktafonen klar? - Var notatblokkene på plass? - Hadde vi spektral-fil-teret riktig vei?

Alt dette var ting som surret oppe i hodene på oss. Riktignok var det bare generalprøve, for prosjektet startet først neste dag.

Vi krøp tidlig ned i soveposen da vi følte oss en smule slitne.

Mandag 3. sept:

Tåke og duskregn. Alt ble utsatt p.g.a. været som bare ble verre. Det gikk over til snøvær med stormkast, så til slutt måtte vi velge teltet. Der ble vi til neste dag, men måtte opp flere ganger på natten for å se om teltet klarte påkjenningen, og det gjorde det. Ingen observasjoner....

Tirsdag 4. sept:

Vi våkner til 5 cm. snø, litt solskinn, men sterke vindkast. Havik melder om 10 cm. snø fra Romundhaugen.

Kl. 19.00 starter observasjonskvelden; 3 kameraer, derav 2 med gitter (spektral-fil-ter) er nå plassert på toppen.

Vår bolig på Finnsåhøgda.

Endelig; kl. 20.11 oppdager vi et kaftig lys inne ved Øyungen. Kameraene går helt til lyset blir borte kl. 20.34. Gjennom kikket så lyset ut som et høyt, spisst bål. Etter hvert ble været så dårlig at vi ble tvunget tilbake.

Onsdag 5. sept:

Kl. 17.22 starter observeringen. Sikten er bedre enn noen gang. Kl. 22.20 kan vi faktisk se Karlsvogna, og dette var nesten eneste gangen vi så stjerner under hele prosjekt-perioden. Dette sier jo litt om sikten vi hadde.

Denne kvelden måtte vi også gi tapt overfor værgudene. De sendte oss snø og vind i store mengder.

Torsdag 6. sept:

Vi står opp til solskinn nå igjen; merkelig at det er så bra vær på dagen...

Kl. 17.18 starter observeringen. Noe merkelig hender kl 17.43 - det blir helt vindstille - et ospeblad ville ikke ha rørt på seg. Et par minutter senere tiltar vinden, men har nå dreid til vest.

Senere på kvelden får vi endelig et besøk; Mostue fra Lillehammer. Det er ting som frsker opp i ødemarken...

Kl. 21.39 kommer et blått lys til syne i SØ. Foto blir tatt. Lettere panikk råder da filmen i spektral-kameraet sitter fast. Ny film blir satt i og lyset er fortsatt der, heldigvis. Dette lyset var såpass interessant at jeg valgte å gi det betegnelsen F7.

F1 = Noe kjent, f.eks. fly

F10= UFO - garantert!

Ved to tilfeller beveget det seg et hurtig lys ved siden av dette. Det blå lyset ble ikke borte før dagslyset kom ca. kl. 06.00, eller det var der men dagslyset gjorde at vi ikke så det.

Nå gikk vi også ned til teltet etter nesten 13 timer på post. Slitne men glade over å ha sett noe.

Klar til aksjon!

Fredag 7. sept:

Vi sov lenge i dag. På ettermiddagen var jeg nede på Vårhus for å orientere svenskene med Ove Løvgren i spissen. De fikk utdelt spesialfilm og gitter.

Dårlig sikt var det nok av...

Kl. 17.42 starter observasjonskvelden, og like etter ankommer fire av svenskene opp til oss. De holdt oss med selskap til mørket kom. Etter hvert gikk sikten ned til 100 meter, så vi trakk oss midlertidig tilbake. Kl. 21.53 gjorde vi et nytt forsøk, men da var sikten ned mot 20 meter... Det var håpløst å fortsette, ingen mulighet for å se det blå lyset fra igår var. Denne kvelden ble det sett et lys inne ved Elgsjøen. Det pulserte og forsvant. Med 20 meter sikt var det vanskelig for oss å gjøre noe. Tåka likte seg rundt fjelltoppen vår.

Kl. 04.10 - fortsatt tett tåke.

Lørdag 8. sept:

Tett tåke, ingen observasjoner.

Søndag 9. sept:

Pakking og hjemreise.

Det ble en erfaringsrik tur med det dårligste observasjonsvær jeg noen gang har opplevd i Hessdalen. Problemet vi fikk med filmene (som jeg senere vil komme tilbake til), var en viktig erfaring for oss.

METEORER

av Knut Holt

METEORER OG METEORFALL.

Meteorfall er et fenomen som i mange tilfeller kan minne om ufo-fenomener. Det er derfor viktig at en person som driver med ufo-forskning vet litt om meteoritter og meteorer, slik at han kan sjeldne dette fra ufo.

LITT OM METEORITTER.

I vårt solsystem finnes det i tillegg til planeter og kometter en mengde andre objekter av forskjellig størrelse.

Objekter i størrelsesorden 0.01g til 60 tonn kalles med en fellesbetegnelse meteoritter. Disse objektene som finnes i meget store mengder, sirkulerer rundt sola i baner som gjerne er mer avlange enn banen til planetene og hvor sola ikke er i sentrum (elipsoide baner), men ikke så avlange baner som kometene. De fleste sirkulerer i samme retning som planetene, men noen likevel i motsatt retning.

Etter kjemisk sammensetning deles meteorittene grovt i tre typer.

Siderofile meteoritter (jernmeteoritter) består mest av en legering av jern, nikkel, og i mindre mengde andre metaller som er blandbare med jern. + Chalkofile meteoritter består mest av svovelforbindelser. ++ Lithofile meteoritter (steinmeteoritter) har oksygen som viktigste grunnstoff, dernest kommer silisium og deretter en rekke andre grunnstoffer. +++ Oksygen og silisium er svært ofte bundet sammen til silisiumdioksyd eller til silikat. I tillegg til metallmateriale kan det også i meteoritter finnes vann, kull, hydrokarboner

og frosne gasser som hydrogen, nitrogen og edelgasser. Meteoritter er som regel harde og faste tvers igjennom, men det er likevel alminnelig at de inneholder sprekker som gjør at de brekker i stykker når de blir utsatt for krefter. Det hender at meteoritter består av flere faste kjerner som er limt sammen av et støvliggende materiale eller at de består av en meget stor mengde små fragmenter som er kittet sammen.

HVORDAN SER EN METEOR UT.

Det fenomenet en ser når en meteoritt kommer inn i jordatmosfæren og faller til bakken kalles en meteor.

Meteorfenomener kan ta seg ut på mange forskjellige måter avhengig av meteorittens størrelse og sammensetning, avstand og synsvinkel mot fenomenet, osv. I det følgende beskrives hvordan en meteor på 0.2 g til 1 kg gjerne tar seg ut:

Hvis meteoren sees om natten og synsvinkelen er rettvinkelet på meteoren bane vil en først få øye på en lysende prikk på himmelen i horisonten på den ene siden. Denne vil bevege seg nesten rettvinkelet og nesten horisontalt. Ettersom fenomenet nærmer seg mitten av synsbildet, blir gjenstanden større og mer lyssterk. Økningen av størrelsen er ikke alltid jevn, men kan gå i rykk og napp, som nærmest kan se ut som små eksplosjoner. Samtidig antar fenomenet pærefasong med spissen bakover. Bak det pæreformede meteorhodet er en lengre hale som ikke synes så godt som resten av fenomenet. Rundt halen og videre bakover

i banen til meteoren ligger det igjen en lysende glori i luften. Fargen på meteorhodet er i begynnelsen skarpt hvitt, blålig eller grønnlig, men andre farger kan forekomme. Halen lyser svakere og ser ofte ut til å bestå av avgrensede lysende punkter. Den kan være hvit, men oppviser gjerne andre farger, spesielt rødt. Etterat meteoren har nådd midten av synsfeltet og går videre, øker fremdeles lysstyrken og størrelsen på fenomenet.

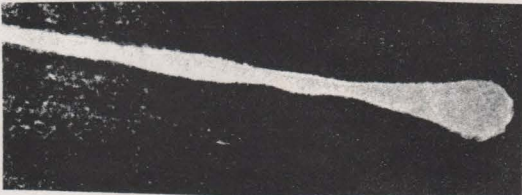

Fig 1. - Stor meteor fotografert om natten.

Grønnlig, og blålig farge går nå ofte over til hvitt, banen er fremdeles rettlinjet og nesten horisontal. Når meteoren har nådd helt ut på den andre siden av synsfeltet, vil etterhvert meteoren se mindre ut p.g.a. økende avstand til iaktageren og den vil til slutt forsvinne i horisonten. Glorien i meteorens bane kan fortsette i flere minutter etter at den har forsvunnet. En iakttagere som står vesentlig lengre fremme vil kunne se at meteoren faller til bakken. Han vil i horisonten på den ene siden bli oppmerksom på meteoren som kommer innover mot midten av synsbildet og fremdeles øker i lysintensitet og størrelse, imidlertid er lyset blitt mer rødlig. Meteorhodet kan nå se like stort ut som månen eller enda større. Etter at intensiteten har nådd sin største styrke, bøyer meteoren av mot bakken og faller på skrå samtidig som størrelsen på meteorhodet og lysintensiteten avtar

raskt. Snart faller meteoren nesten rett nedover og ser da ut som en lang hale av gnister som nærmer seg bakken. Ofte brenner hele meteoren opp før den kommer til siste stadium i fallet og forsvinner da like etter at den har nådd maksimum av intensitet. Helt til slutt stopper all lysutsendelse fra fenomenet og den aller siste del av fallet observeres ikke om natten.

Hvis meteoren om natten har en bane som peker direkte mot iakttageren, vil den sees som en kule som stadig øker i størrelse og til slutt forsvinner eller gir rom for en hale av gnister som faller nedover. Også nå vil en kunne se en lysende glorie som vedvarer etter at selve meteoren har forsvunnet.

Hvis fenomenet iakttas om dagen, vil ikke meteorhodet synes like godt som om natten, halen vil nå virke mørk og se skyaktig ut og bli liggende igjen i flere minutter etter at meteoren har passert.

Meteorere kan også gi fra seg lydfenomener. Det mest vanlige er en hvisle- eller plystrelyd som høres idet meteoren passerer midten av synsfeltet eller før, og smell eller torden som høres etter at meteoren har passert. Andre fenomener som kan iakttas er at meteoren deler seg i to eller flere deler, eller at den tidlig i fallet deler seg opp i hundrevis av små lysende partikler. Av og til kan en kjenne en svovelaktig lukt. En iakttagere observerer gjerne meteoren i ca. 5 sekunder. ►

HVORDAN KAN DE EN SER FORKLARES?

La oss se litt nærmere på en del enkeltheter forbundet med et meteorfall.

Farten en meteor har idet den kommer inn i atmosfæren kan variere fra 15-70 km/sek med ca. 30 km/sek som det vanligste.

Den høyde hvor lyset fra meteoren først ses, er 135-90 km over bakken, mens høyden hvor selve meteorhodet slutter å lyse er 80-20 km over bakken. Meteoren kommer vanligvis inn med en meget spiss vinkel mot bakken og ser vanligvis ut til å bevege seg nesten rettlinjet i det meste av banen, og den kan bevege seg mange hundre km i sin bane før den eventuelt treffer bakken.

Friksjonen fra luften mot meteoritten under fallet varmer opp yttersiden på denne meget sterkt slik at denne smelter. Det smeltede materialet vil delvis fordampe og delvis blåse vekk i form av dråper. Kraften fra lufttrykket får også små fragmenter til å brette løs uten først å bli smeltet. Store meteoritter vil også varme opp luften umiddelbart rundt dem til høy temperatur. Fordi meteorittoverflaten er svært varm, vil den lyse, men bare i begynnelsen av meteorbanen kommer en stor prosentdel av lyset fra overflaten. Mye av lyset fra en større meteor kommer fra den glødende luftkappen rundt denne. Det fordampede stoffet fra meteoritten som faktisk er frie atomer, vil kollideres med luftmolekyler og elektronene i disse atomene og i luftmolekylene vil da bli puffet opp i høyere baner rundt atomkjernene med større energi. Når elektronene faller tilbake til sine vanlige baner igjen, vil det utsendes lys. Fargen på lyset fra de forskjellige grunnstoffene i dampen

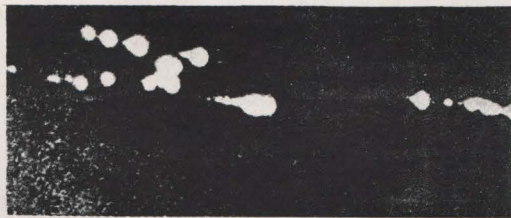

Fig 2.- Den samme meteoren som i fig.1, etter at den har delt seg i flere småbiter.

vil variere ettersom forskjellige grunnstoffer har elektronbaner med forskjellig energi, men siden det i dampen er en blanding av forskjellige grunnstoffer med forskjellig fargeutsendelse, vil dette lyset vanligvis virke hvitt. Noen ganger dominerer likevel ett grunnstoff, noe som vil sette farge på lyset. Dette skjer i en forholdsvis stor omkrets på opptil et par hundre meter rundt selve meteoritten som er maksimalt noen cm i diameter. Det er dette området som utgjør meteorhodet og det er slik det meste lyset oppstår. Det fordampede materialet fra meteoritten mister det meste av sin hastighet i meteorhodet, og vil snart ha så liten hastighet at det ikke lenger kan delta i lysutsendende prosesser, og vil legge seg bak meteorhodet som nå har fått tilført nytt fordampet materiale.

Noen av strålene som sendes ut fra meteorittoverflaten har høyere energi enn vanlig lys og puffer elektroner ut av atomer i luften rundt meteoren. Dette skjer også ved kollisjoner mellom luftmolekyler og meteorittoverflaten. Når så elektronene fanges inn igjen, utsendes lys, men de atomene som har fanget inn igjen elektroner har fremdeles litt energi tilbake. Neste trinn er at de faller helt tilbake til sitt vanlige energinivå og også nå blir det utsendt lys. Disse prosessene som tar tid er årsak til glorien som blir igjen etter at meteoren har passert. ►

Fig 3. - En stor meteor.

Dråpene som blåser bort fra meteorittoverflaten og partiklene som brytes løs, vil legge seg som en hale etter meteoren og gløde en tid. Det store trykket luften øver mot forsiden av meteoritten på grunn av den store hastigheten, sørger ofte for å bryte meteoritten opp i flere biter som siden kan ses som separate meteoror. Er meteoren ikke stor nok, vil den stadige avgangen av materiale fra meteorittoverflaten sørge for at det meste av meteoritten eller hele denne tøres bort før den når bakken. Ettersom meteoren kommer ned i tykkere lag av atmosfæren, øker friksjonskreftene mot dens overflate slik at de beskrevne fenomenene øker i intensitet. Dette er grunnen til at meteoren ser ut til stadig å vokse ettersom den rykker frem.

Etterhvert vil meteorens hastighet minke og til slutt er det bare fallhastigheten igjen, hvis den da ikke er meget stor og beholder noe av sin opprinnelige hastighet gjennom hele fallet. I slike tilfeller vil den lage et krater der den treffer bakken. ●

- + f.eks. kobolt, tinn, germanium, gull, platina og irridium
- ++ f.eks. kobber, sølv, sink, kadmium, kvikksølv, arsen, antimon, vismut, selen og tellur

OSLO

Oslo UFO-forening er en forening for aktive UFO-interesserte. Den ble stiftet 10. april 1984, og har siden den gang hatt seks møter.

I dag teller vi 18 personer, og håper på flere ettersom vi er i ferd med å bygge opp smågrupper. Dette er i tråd med vårt siktemål; nemlig å utdanne flest mulig til forskjellig UFO-abeid.

Følgende grupper har vi tenkt oss:

- fotogruppe
- P.R.-gruppe
- alarmgruppe
- reisegruppe
- foredragsgruppe
- URD-gruppe

Flere av disse er allerede i gang, men vi trenger flere av dere....

Dersom noen av dere har noe å bidra med, så kontakt meg. Du avgjør jo selv hvor mye arbeid du vil legge i dette, så vær ikke redd for å ta kontakt. Vi skal ikke dyngede ned med arbeid.

Som forberedelse til "Høstaksjonen" arrangerte vi fotokurs I og II. Foredragsholder for kurs II var Ø. Andreassen fra Astrofysisk Institutt, Blindern.

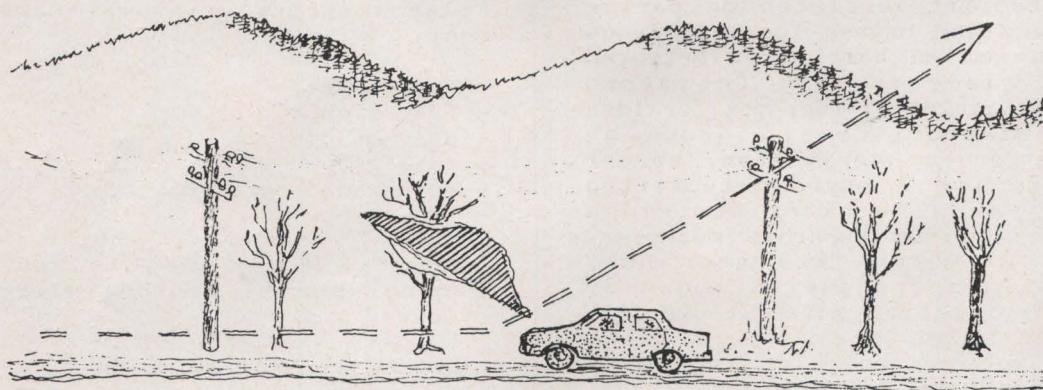
Roar Wister
Rødbergvn. 16 (postadr.)
0591 Oslo 5
tlf. 15 45 41 (på dagen)
16 23 77 (på kvelden)

- +++ f.eks. litium, natrium, kalium, magnesium, calcium, beryllium, aluminium, karbon, fosfor, vanadium, niob, wolfram og mangan.

ÅRGANGS-UFO

VI VIL UNDER DENNE VIGNETTEN FORFLYTTE OSS TILBAKE I TIDEN OG BRINGE KJENTE OG UKJENTE HISTORIER, FORTRINNSVIS FRA NORGE. FØLGENDE TO OBSERVASJONER BLE INNRAPPORTERT TIL NORGES UFO INFORMASJON. DETTE ER I DAG EN LITEN GRUPPE PÅ TO PERSONER SOM FREMDELES FUNGERER SOM ET SLAGS ARKIV FOR SAKER AV UFOLOGISK ART. HANS KR. MOE SOM ER MEDLEM AV UFO-NORGES KOMITE, VAR I 1974 EN SENTRAL SKIKKELSE I NORGES UFO INFORMASJON.

Kollisjon med UFO

Bilselger Askjell M. Botholfsen, Tromsø, forteller:

Lørdag den 12. januar var jeg ute og kjørte med en Ascona 16 S. Jeg holdt god fart. Like etter en sving ble jeg plutselig oppmerksom på en gjenstand som kommer midt imot bilen like over vegkanten. Den har en fart på kanskje 200 - 300 km/t og dekker alt mellom de lave brøytekantene. Den er tallerkenformet (botn opp), virker metallisk og har et gult, kraftig lys i midten og et noe svakere, rødt lys rundt ytterkantene. Da jeg får øye på objektet, er det ca. 100 m unna og går så lavt at bremsen (tallerkenkanten) er nesten nede på vegen. Jeg får foten på bremsen og mener at kollisjon ikke er til å unngå. Jeg ble blendet av lyset. Men "saken" må ha løftet seg over taket på bilen med centimeters klaring. I samme øyeblikk slokner lysene på bilen, og motoren stopper. Jeg blir klar over at strømmen er borte fra bilen, Jeg slår av lysbryter og tenning og håper desperat at batteriet skal ta seg opp igjen. Jeg er halvt blendet, kvalm og svimmel og har en bankende hodepine. Jeg har lettere sjokk og er skjelve.

Mens jeg sitter og venter, ser jeg noe mørkerødt stige opp over tre-toppene til høyre for meg. Jeg våger tilslutt å titte direkte på "tingen". Den ser ut som en tallerken av jern som har vært rødglødende, men

som har kjølnet slik at den nesten har mistet rødfargen. Den ligger med litt av oversida (kuppelen) mot meg, og jeg får en hysterisk følelse av å være iaktatt. Slik står gjenstanden stille ca. 5 m over tretoppene og ca. 50 m fra meg antakelig i flere minutter. Så vender den kanten mot meg, og plutselig skyter den avsted. Etterhvert som den øker farten, gjennomgår den alle rødnyanser fra mørkerødt til hvitt. I løpet av et par sekunder er den blitt til en hvit liten prikk som forsvinner mellom stjernene i nordvestlig retning. Stigningsvinkelen er 55 - 60 gr. med horisontalplanet, og akselerasjonen må ha vært minst 50 - 100 G.

Så prøver jeg å starte bilen, og det går med en del plunder. I to hele dager etterpå er jeg skjelven, og sover ikke ordentlig på de to neste nettene.

Botholfsen opplyser videre at hans armbåndsur og klokken på dashbordet, som begge er elektriske, hadde stanset i ca. 5 min. Han antar at diameteren av "tingen" må ha vært ca. 7 m da det var ca. 8 m mellom motstående brøytestikker langs vegen. Begivenheten fant sted ved Stormo midt på Breivikeidet mellom klokken 16.35 og 16.40. Det var mild-vær, ca. 0 gr., skyfritt og mørkt.

Botholfsen er i dag 47 år, er utdannet lærer og flyklarerer og har også delvis flyteknisk utdanning. Han arbeidet i SAS fra 1964 til 1968.

Fra "Rapport nr. 740112-1, Norges UFO-Informasjon, Oslo."

H.Kr. Moe

➡ UFO - NORGENÅLEN ER HER!

I FARGENE BLÅTT PÅ GULL

KR. 30.* ~+ FRAKT.

NÅLEN MÅLER 15 MM I DIAMETER. MODELLEN TIL VENSTRE ER NOE FORSTØRRET.
PASSER YPPERLIG I JAKKESLAGET OG UNDER JULETREET TIL NABOEN.
VÆR TIDLIG UTE. SPAR PENGER, BRUK POSTGIRONUMMER.

SKRIV TIL: **UFO - RAMA**

BOX 14 3133 DUKEN

POSTGIRONR: 324 3730

UFO

Søndag den 17. november 1974 kjørte Per Isachsen, hans hustru Jorun og deres 11-årige datter Lillian sørover langs riksvei 4.

Klokken var 1825, og de befant seg ved Hundalen da Lillian ble var et lysende objekt på himmelen.

Isachsen forteller:

- Min datter sa: - Se, pappa, det er en stjerne som brenner!

- Hvor? sa jeg. Hun pekte, og jeg sa at det der er nok ingen stjerne, det er et fly som er i brann, hvorpå jeg kjørte ut i veikanten og stanset. Straks vi kom ut av bilen, så vi jo at det ikke var noe fly. Det var et objekt, gul/orange av farge, med et sterkt, konstant lys. Det kom nordfra i retning sørover. Det endret hastighet flere ganger og sto også stille i ca. ett minutt. Objektet var lydløst og gikk til å begynne med ganske lavt, men etter å ha stått stille, begynte det å stige oppover og la kursen i mere østlig retning.

Da vi fikk øye på fenomenet, hadde det en tilsynelatende størrelse på ca. 10 cm. (målt mellom tommel og pekefinger på strak arm) og var ovalt av form. I løpet av 5 minutter forandret størrelsen seg til en 5-øres størrelse.

Vi var til sammen 7 stykker som så fenomenet. Foruten oss 3, var det 3 stykker på en veranda like ved og en i en bil som stanset.

Vi iakttok objektet i ca. et kvarter, og da vi satte oss inn i bilen igjen, var det ennå ikke forsvunnet helt, men begynte å bli så lite at det var uinteressant å stå ute i kulden å se på. Objektet var da midt på himmelen.

Isachsen sier videre at han ikke har noen formening om hva det var. Men på grunn av objektets bevegelse utelukker han meteor, stjerneskudd, ballong, fly, etc. som mulige forklaringer. Han har aldri sett noe lignende før. Om UFO-problemet som sådant har han "aldri hatt noen mening for eller mot". ●

(Fra rapport nr. 741117-1,
Norges UFO-Informasjon, Oslo)

HKM

TEKNIK I FORNTIDEN

Det ligger en brosjyre i bladet om den svenske boken "Teknik i Forntiden". Det er den nå avdøde Henry Kjellsons bøker "Forntidens Teknik" (1956) og "Forsvunden Teknik" (1961) som etter å ha vært utsolgt fra forlaget i lang tid, nå utgis igjen på Nybloms Forlag, denne gangen som ett bind.

Carl-Anton Mattsson hører som de fleste vet til UFO-SVERIGE. Han har bearbeidet og gjort endringer i første del av boken, slik at den har blitt mer up to date.

Bokens tredje del inneholder nedtegnelser og forberedelser som Kjellson gjorde, men som aldri ble publisert.

Siste del omhandler interessante iakttagelser av fortidens teknikk som Mattsson har gjort i Egypt og India. Her fremvises også spesielle akustiske fenomen fra Mexico og Kina.

I Kjellsons fotspor har C-A Mattsson utført målinger med geigerteller i Cheopspyramiden, som kompletterer Kjellsons. Han har også fornyet "Teknik i Forntiden" med et omfattende fotomateriale fra reiser gjennom tre verdensdeler.

Henry Kjellson var flydirektør, professor og en av Sveriges fremste ingeniører, bl.a. konstruktør av flere flytyper. Han var også den mann som lyktes i bestrebelsene med å avsløre hvordan nazi-Tysklands V1-bombe var konstruert.

Foruten å være tekniker var han også godt bevandret i historie og språk, bl.a. hebraisk. Han var også langt foran sin samtid da han hevdet at det har eksistert fortidskulturer med en meget høyt utviklet teknikk.

De kjente til elektrisitet, dynamitt og radioaktive stoffer. De kunne bearbeide stein maskinelt. I Egypts harde granitt har en funnet spor etter fortidens diamantbor og stensager som Kjellson gjør rede for.

Paktens ark inneholdt et kraftig gammautstrålende emne, som hadde katastrofale virkninger på omgivelsene om det ikke ble holdt avskjermet av gullplater og mange dyrehuder. Hemmelige chiffere i bibelen viser hvor arken kan være gjemt.

Det kapittelet som fasinere leseren mest, handler om hvordan tibetanerne løfter steinblokker med lyd bølger. Her finnes en øyenvitne-beretning om denne utrolige prestasjon som en svensk medisinstuderende så, og til og med filmet på 30-tallet. I detalj beskrives hvordan de tibetanske munkene ved hjelp av

trommer og trompeter klarer å løfte 6 tonn tunge steinblokker. Kjellson forsøker også å forklare hvordan dette kan være mulig.

Han gir en lang rekke eksempler på at fortidens folk hadde kunnskaper som det burde ha vært umulig å være i besittelse av. Han var overbevist om at tidligere høykulturer var mye mer avansert enn vi i dag tror.

Kunskapene, metodene og maskinene er for lengst borte, men det finnes fremdeles enkelte etterlatte spor i sten og innviklede beskrivelser i gamle skrifter og hieroglyfer. Forfatterens omfattende kunnskaper i språk og teknikk gir boken tyngde. Til tross for at det er 23 og 28 år siden de ble gitt ut første gang gir de et forbausende aktuelt inntrykk. De kunne faktisk like gjerne vært skrevet i dag.

Henry Kjellson døde kun tre dager før en avreise til Egypt i 1962. Han rakk derfor aldri å slutføre sine forskningsprosjekt.

Vi retter en takk til Carl-Anton Mattsson for at han har buntet sammen både bøker og uferdig materiale, og et stort komplement for måten han har lyktes på.

Boken er på 352 sider og omfatter hele 120 illustrasjoner. Den er absolutt verd en nærmere studie.

Boken kan bestilles gjennom å benytte innlagte betalingsblankett, som er fullt gangbar i Norge. Prisen er 125 sv.kroner for UFO-NORGES abonnenter, fritt tilsendt. Ordinær pris er 135 sv.kroner.

D. Mattsson/Odd-Gunnar Røed.

Assuan-monolitten.

Venter på signaler fra det ytre rom

I over et år har Harvard-professoren og fysikeren Paul Horowitz lyttet til signaler fra det ytre verdensrom. Med sin intense lytting ønsker professoren å bevise at det finnes vesener der som forsøker å komme i kontakt med oss her nede.

Det er imidlertid ikke E.T.; det overjordiske vesen i den amerikanske filmen av samme navn, som har slått på tråden til Horowitz. I det minste har han ikke gjort det ennå. Professoren innrømmer at han hadde håpet å finne ut noe i løpet av det første året forskningsprosjektet varte. Men alt tatt i betraktning er han ikke så veldig skuffet. Han er fortsatt fast overbevist om at vi en gang skal lykkes med å opprette kontakt med vesener i det ytre rom. Han trøster seg med at man sjelden lykkes ved første forsøk, men tilføyer at han vil være overrasket om vi ikke i løpet av de neste 200 år har klart det.

Horowitz' lytting døgnet rundt er det største og mest omfattende prosjekt som har vært lansert av jordiske vesener i forsøk på å komme i kontakt med galaktiske sivilisasjoner.

Det hele begynte i mars i fjor da det kjempemessige teleskopet ved Harvard ble satt i drift. I løpet av de to første dagene innhentet det flere data enn den samlede overjordiske forskning hadde evnet å fremskaffe til da. Men det er ikke så enkelt som å rette teleskopet mot himmelen og sette seg ned for å vente på signaler. Det viktigste er å bestemme hvilken radiofrekvens man skal lytte til. Her må man gjøre bruk av den subtile prosess som skal til for å sette seg inn i hvordan disse fremmede skikkelser tenker. "Derfor er vårt utgangspunkt at dersom de i det hele tatt forsøker å opprette kontakt, vil de gjøre det på den enklest mulige måte", forklarer han. ●

Kilde: Bergens Tidende.

PRESSEKLIPP

Ved Finn Kalvik.

JULI

Agurkmånedens itself. Jeg finner i **Finnmark Dagblad** den 14. en 4-spalters artikkel av vår medarbeider på Elvebakken, Evald Larsen. Han skriver for det meste om alle UFO-observasjonene i Hessdalen, men er også opptatt av de mange nærkontakter av 3. grad de senere år.

I **Norsk Ukeblad** nr. 29 forteller kjendiser om sine UFO-opplevelser. Finn Kalvik, Inger Lise Rypdal og ekteparet Sølvi Wang og Egil Monn Iversen, beretter om interessante UFO-observasjoner for en del år tilbake.

Mer er det ikke denne måneden. UFO-nautene og jordboerne er på ferie.

AUGUST

Et spesielt UFO-foto dukker opp og er årsak til de fleste presseklipp denne måneden.

VG er først ute den 7. på hele førstesiden med bilde av UFO'et som ble "skutt" av Pål Kristian Vaag fra Aure på Nordmøre 19. august i fjor. Første konklusjon fra Luftforsvarets eksperter var at de ikke kunne se at bildet var en forfalskning.

Sunnmøre Arbeideravis er samme dag ute med en uttalelse av kaptein Kåre Kvamme ved Luftforsvarets avd. på Rygge som sier at UFO-fotoet er "en god sommerspøk". På grunnlag av at han ser skyggen av et hustak på bildet, anser han det mest sannsynlige er at det dreier seg om en gjenstand som er kastet ut fra dette taket.

Sarpsborg Arbeiderblad har den 8. en artikkel om saken, og kaptein Kvammes uttalelser er viet det meste av artikkelen. Fotoapparatet som er brukt er et Kodak Disc. Hvilket nummer, sies det intet om. Denne spalte er i besittelse av en Disc 4000, som ble innkjøpt for testing. Jeg har tatt mange gode fotos i sommer under varierende lysforhold med dette kameraet.

"Sensasjonelt Aure-foto", skriver **Romsdalsposten** den 8.

Avisen siterer også kaptein Kvammes uttalelser om at det hele er en god spøk, men her innrømmer han at påstanden om at en modell er kastet ut fra et hustak bare er en teori fra hans side, og at han ikke kan bevise noe, hverken i den ene eller annen retning.

Moss Dagblad, samme dato, stiller spørsmålet om "UFO'et bare var et tysk vaskefat". (Denne spalte kan ikke erindre å ha sett et tysk vaskefat, men hvorfor tysk? Produserer vi ikke lenger norske vaskefat?) Det er den omtalte kapteinen som mener UFO'et er av tysk opprinnelse. (Mulig at NATO bruker tyske vaskefat - hva vet vi?).

Romsdalsposten den 9.: "Pål Kristian Vaag i Aure: "Jeg så UFO'et!" - Vaag, som fotograferte det nå så omtalte UFO'et, og som ble gjengitt i VG forleden, er sikker i sin sak", skriver avisen. "Det store luftfartøyet beveget seg langsomt nedover langs åsryggen. Jeg trodde ikke mine egne øyne, men fikk summet meg og sprang inn etter kamera. Like etter at jeg tok bildet, forsvant luftfartøyet", sier Vaag til VG. "Jeg ropte til mor at hun måtte komme ut og se hva som svevet i lufta like ved gården vår, men hun kom dessverre ikke ut av huset", sier Vaag. Ingen andre var hjemme på gården på Aure den dagen.

"Avstanden til luftfartøyet var 150 til 250 meter. Jeg hørte ikke en lyd, alt var absolutt stille. Plutselig skiftet det farge fra skinnende sølv til matt grå og for avgårde som om noen skulle ha sparket til det". Vaag mener at fartøyet må ha vært fra 10 til 15 meter i diameter. Det stemmer godt med hva Luftforsvarets eksperter tror må ha vært størrelsen på objektet - dersom bildet er ekte. Og det betyr Pål Kristian Vaag at det er. "Jeg er overhodet ikke fotointeressert og aner ikke hvordan jeg eventuelt skulle ha gjort en slik forfalskning", sier han til VG.

Vaag ventet helt til påske i år før han fremkalte filmen. Han turde ikke si at han hadde fotografert et UFO i redsel for å bli stempelt som bløffmaker og løgnhals. Han angrer på at han til slutt viste bildet til kamerater.

Sarpen har den 10. en omtale av hvordan falske UFO-fotos avsløres, og ekte fotos bekrefte. Det er "Ground Saucer Watch" sitt arbeide på dette felt som omtales. (En slik undersøkelse koster ca. \$100, og vi får håpe at VG "spytter i kassen".)

VG forteller den 11. at de har tatt det omtalte UFO-foto med til Norges Tekniske Høgskole i Trondheim, hvor det ble gransket under et av landets beste mikroskop. Heller ikke det kunne fortelle sannheten om Aure-fotoet. Konklusjonen er at hittil har ikke ekspertene kunnet tilbakevise bildet. Metoden forsker Jarle Hjelen ved NTH brukte for å forsøke å avsløre bildet, kalles scanning. "Det er lite eller ingenting jeg kan si om bildet. Elektronmikroskopet kan i det hele tatt fortelle lite om dette bildet - jeg kan dessverre ikke avsløre noe", sier forsker Hjelen.

Den 17. brukte **Bergens-Expressen** tilsammen en helside på et intervju med denne spaltens redaktør. For det meste litt UFO-prat, og litt reklame for vår organisasjon og tidsskrift.

Så omsider noen andre saker. **Fjordingen** antyder den 22. UFO i Hornindal. Det er Lars Sollid og sønnen Rasmus som en dag - uken før - var en tur oppe i utmarken. Rett ovenfor gården, omlag jevnhøyt med Grothaugseteren, oppdaget de noen merkelige spor i bakken. Det så ut som om jorden var presset rett ned. Gresstorven lå like hel og fin nede i groppen, og de tverrskårne kantene var 20-25 cm høye. Selve sporet

var en meter langt og 20-30 cm bredt, og det så også ut til å ha vært press mot bakken lenger bakover. Det synes klart at det ikke kan ha vært folk eller dyr som har laget disse sporene. Derimot ser det ut som et eller annet har landet på stedet, og det er ikke så rart at UFO blir nevnt, skriver avisen. Stedet ligger langt fra alfarvei og det er utenkelig at sporene er laget av maskiner eller kjøretøy.

Sunnmørsposten antyder den 22. at sporene kan være laget av kulelynn.

Ringerikes Blad forteller den 22. om en Åsa-mann som natt til den 21. observerte et mystisk himmelfenomen som han lurte på om andre kan ha iaktatt her i distriktet. En stor, lysende gjenstand stod over Krokskogen og konkurrerte med månen i lysstyrke. Mannen observerte gjenstanden i 5-6 minutter før den forsvant mot måneskiven. Det hørtes ingen lyd fra det lysende objektet, og det beveget seg svært lite i den tiden mannen så det.

Fremtiden spør den 22. om hva i all verden det var som beveget seg på himmelen over Konnerudåsen i 19.30-tiden tirsdag kveld. Det er en av avisens lesere på Åssiden som stiller spørsmålet. Hun observerte en lysende, rund gjenstand som gikk veldig sakte over Konnerudåsen mot Krokstadelva. Det er utelukket at det kunne være fly, sier hun - den lysende gjenstanden beveget seg altfor sakte til det.

Kommentar: Si ikke det - si ikke det!

Sunnmørsposten avslutter den 24. vår klipprunde denne måneden med å fortelle om "pulserende lysflekk over Sula".

"En stor oval, pulserende lysflekk". Slik beskriver Anny Søvik det merkelige fenomenet hun og resten av familien observerte over Sula ved midnatt, natt til torsdag 23/8. I nesten en halv time var lysflekken synlig før den langsomt smalnet hen og forsvant. "Jeg har aldri sett noe lignende", forteller Anny Søvik til avisen. "Lysflekken var omtrent dobbelt så stor som en fullmåne, og blinket omtrent en gang i sekundet". Da klokken nærmet seg halv ett, var lysflekken forsvunnet mot sørøst. Tårnet på Vigra mener det neppe kan ha vært noe rutefly som har avgitt det pulserende lyset. Ved midnatt er Vigra flystasjon stengt, og et fly med landingslysene på, vil ikke blinke så lenge som en halv time. Heller ikke Mørefly har hatt noen maskin på vingene i dette tidsrommet.

SEPTEMBER

NÅ skriver den 19. om den siste brannvakt i det aller siste branntårnet i Norge; Klara Buer. Hun har en hemmelig drøm (ikke lenger hemmelig) at hun en dag skal oppdage (skal vel være observere) et UFO. At silhuetten av en flyvende tallerken vil vises på himmelhvelvingen. For UFO er det jo så mange som har sett... ►

Drammens Tidende/Buskeruds Blad

Drammens Tidende/Buskeruds Blad forteller den 21. om et mystisk kraterformet hull i bakken oppe på Raudalsfjellet i Gol. At noen stiller spørsmål om det kanskje kan ha vært et UFO som er årsak til hullet, er uinteressant. Enten et lynnedslag, meteoritt, romskrap eller noen som har brukt dynamitt.

"Siste mann ut" denne måneden er **Glåmdalen** den 24. som melder om tre måner på en gang over Disenå.

Det er Olaf Mastad som ringer avisen og kan fortelle at søndag morgen mellom kl. 04.00 og 05.30 så han faktisk tre måner i samme slengen. To av månene var gule, mens den tredje var lys, omtrent som når vi ser på månen i dagslys. De tre månene stod ikke på hverandre, det var et godt stykke mellom dem. Det virket som om skinnet fra de to gule var på vei østover på en måte, fra den egentlige månen. Senere var antall måner redusert til to, og han vekkert sin kone slik at hun kunne bekrefte at han ikke så syner.

OKTOBER

Arbeidets Rett antyder den 3. UFO over Øversjødalen.

Handelsmann Eilif Øversjøen var på vei hjem lørdagskvelden da han så et lysblink på fronttruten i bilen. Ved nærmere observasjon så han tre adskilte lys som kom stadig lavere ned mot bakken, og han ventet bare å høre det helt store smellet. Men så forsvant lysene bak en åsrygg omlag 300 meter unna, og seansen var over. Like før de forsvant, var det tydelig

å se at bjørketoppene på åsen ble opplyst fra farkosten som hadde en avlang fasong. "Opp gjennom årene har jeg sett mye rart i lufta, fra kulelyn til fly, men maken har jeg aldri sett - og at det var et fly er helt utenkelig. Da måtte det ha gått rett i bakken", sier Eilif Øversjøen.

"Jovisst finnes det UFO", sier Eddy Hansen til **Tidens Krav** for den 3. Vår medarbeider i Kristiansund er intervjuet om UFO-gåter.

Glåmdalen den 23. Får telefon fra en mann i Austvatn i Nord-Odal. Han hadde sett en blinkende gjenstand lavt i horisonten. Den var for kraftig til å kunne være en stjerne, og den stod for stille til å kunne være et fly. ►

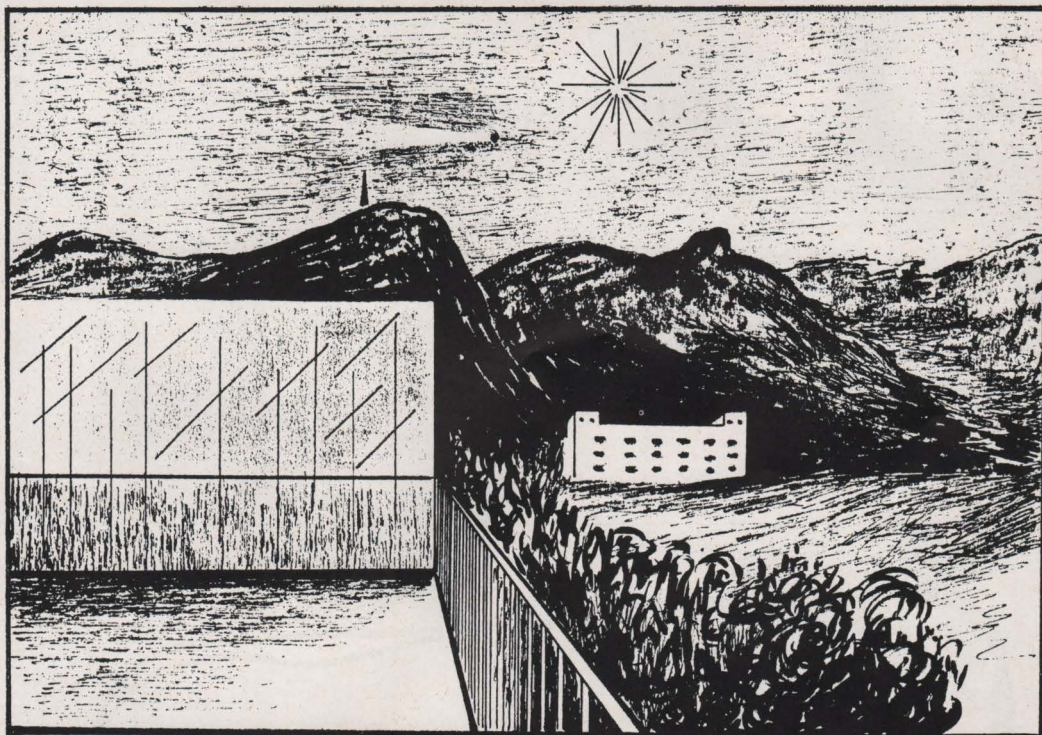
notis

Et av våre medlemmer: Johnny Hølen, Lyngveien 18, 2060 Gardermoen, etterlyser nr. 1, 2 og 3 av 1982-årgangen av "UFO". Hvis de av våre medlemmer som ikke samler på årganger av bladet kan avse disse numrene mot en avtalt godtgjørelse, vær vennlig å sette dere i forbindelse med ham på ovenstående adresse.

Vi gjør samtidig oppmerksom på at årgangene 1982 og 1983 av "UFO" er utsolgt fra lager.

Rapportnytt, årgang 1981 kan ennå skaffes ved å innbetale kr 30.- til vår postgiro.

hilsen redaksjonen.

Edvard Fjellberg 12/11. 1984

EGENRAPPORT FRA FINN W.

Det hører til sjeldenhetene at vi aktive ufologer observerer noe på himmelen vi ikke kan identifisere. Til daglig er vi altfor opptatt av det administrative arbeidet i organisasjonen til at vi har tid å saumfare himmelhvelvingen. Det måtte i så fall være i ferien, og i år - nærmere bestemt i september - så denne spaltes redaktør noe merkelig over Alcudia på Mallorca, og her har dere beretningen:

ALCUDIA 23/9-84:

Klokken 23.00 observerte jeg fra balkongen et kraftig stasjonært lys, rett vest over fjellkjeden i ca. 40 graders høyde. Lyset var omtrent dobbelt så kraftig som Venus som aftenstjerne. Noen sekunder senere såes et mindre objekt litt nedenfor og til venstre for lyset. Det mindre objektet roterte motsols to ganger og avgav en rød lyskjegle på ca. 100 meter, horisontalt til sidene. Da lyskjeglen de to gangene vendte mot meg, kunne jeg konstatere at lyskilden var dyp rød. Dette objektet ble bare sett denne ene gangen da lyskilden ble slukket. Det stasjonære lyset stod fortsatt i ro på himmelen, på samme sted, da jeg gikk til ro kl. 01.10. Jeg var ute igjen på balkongen kl. 05.00 om morgenen, men da var lyset borte (se tegning). ●

GI ET ABONNEMENT TIL
EN VENN...

SAMLEPERM

Ønsker du dine årganger av "UFO" 1982-1983 og 1984 i en hendig samleperm, kan vi nå tilby en slik for kr. 30.- m/trykk i gull eller fargetrykk i ryggen. Årstallfelt eller etikettlomme på ryggen. Send beløpet over postgiro innen 31.januar, og du får permen fritt tilsendt i løpet av februar. Merk talongen: "Samleperm"

Bestill fra: UFO-NORGE, Postbox 1155, 5001 Bergen. Postgiro: 3 07 08 10

NYHET!

KULEPENN MED LYS

UUNNVÆRLIG FOR UFOLOGER. STÅ I BEKMØRKE OG SKRIV!
EN NATT I HESSDALENS STUMMENDE MØRKE, UTEN STRØM ER NOK
TIL Å VITE HVOR NYTTIG DENNE KULEPENNNEN ER.

LEVERES I LYSE FARGER, OG SNOR TIL Å HENGE RUNDT HALSEN.

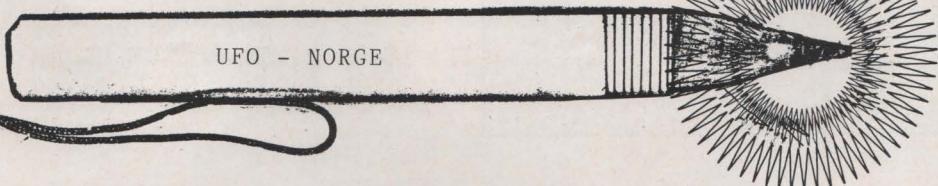
SKRIV TIL:

UFO-RAMA

BOX 14 3133 DUKEN

POSTGIRONR: 3 24 37 30

PRIS KR. 22,- + FRAKT

Båtbladet for alle Sjøsport

Med Sjøsport på seilerskole
Kjempeaksjon mot HK-avgift
Bygget båt på en uke
Bare i Sjøsport Båtauksjon
Okamoto gummibåter - Guyline 125 - Kavrigen 14
Askeladden landskedsbåter
Svitsk deilig i b.

**Nå hos
NARVESEN**

STOR BÅTAUKSJON KUN I SJØSPORT

- * Japanske gummibåter er billige.
- * Guyline 125 - mye båt for pengene.
- * Er vannjet effektivt??.
- * 16-årig båtbygger.
- * Hva skal vi med HK-avgiften.
- * SJØSPORT FAG: Ekkolodd.
- * Grunnstøting p.g.a. dårlig merking.
- * Outboard.
- * Båtauksjon. * Brettseiling.
- * Båter i Sjøen.
- * Minitesten * Båttipset.
- * SJØSPORT har prøvet:
Askeladder - Ormskår 1000
- * Med SJØSPORT på seilerskole.
- * Vi følger med i det som skjer - det gjør du
også om du leser SJØSPORT,
båtbladet for alle!

Kupongen sendes til Sjøsport, Boks 576, 5001 Bergen.

**KNALLTILBUD — SJØSPORT — ut året og hele 1985 for
Kr. 100,- (10 + 2 nr. løssalgsspris Kr. 284,-)
Den store BÅTPARADEN i januar er inklusiv i prisen.**

Navn:

Adr.:

Postnr./sted:

NR. 8/84
Kr. 17.00 (inkl. moms)

Et blad om det overnaturlige

DET UKJENTE

SLIK BYGGER
DU EN FLYGENDE
TALLERKEN!

Ekstra:
JOCK
BALLAS
GARTEN!

KORTENE SOM
AVSLØRER
DIN FRAMTID!

Historie:
KINESERNE OPPDAGET AMERIKA
Reportasje:
HUN REISTE GJENNOM TID OG ROM!

DET UKJENTE!
● Bladet som oppsøker
en ukjent verden.

DET UKJENTE!
● Bladet hvor du finner
stoff om det over-
naturlige.

DET UKJENTE!
● Bladet med spenning
hver måned.

INCA

INCA HAR FØLGENDE TILBUD:

PSYKISK TIDSSKRIFT, 19.,20.årgang.
1940-41.

Av interessante artikler nevnes:

Glaston-mysteriet
Persiske mysterier
Pythagoreernes mysteriesamfunn
Greske mysterier
Druidene
Den nordiske mytologi

Boken er på 130 sider, i boktrykk, innbundet og de fleste eksemplarer er som nye inni. Utvendig er enkelte eksemplarer noe medtatt. Har kanskje antikvarisk verdi - ihvert fall interessant lesestoff for den psykisk interesserte. Julegaveide?

Pris kr. 60.- + porto kr. 7.50

HEFTE MED 4 UFO-ARTIKLER av Knut Aasheim:

UFO OG DEN PSYKISKE FORBINDELSE
ROMMENESKER BLANDT OSS
ANDREASSON AFFÆREN
BUDSKAP TIL EN PLANET I KRISE

Førstnevnte artikkel sto UFO nr. 2 og 5 1982. De øvrige er fra UFO-NORGE NYTT. 40 sider. Kr 20 + 7.50

Vi har noen få igjen av den populære plakaten "OUR SOLAR SYSTEM" med mange farger og interessante informasjon. Fremdeles kr.50.- + porto kr. 7.50 Bestill: P-10 Sendes i papphylse.

Bestill fra: INCA
Postbox 142
2073 Bøn.

Benytt postgiro: 5 52 03 41

OBS! OBS! ► SCANALKA

- HAR NÅ FÅTT NY ADRESSE!
FORRETNINGEN ER FLYTTET TIL
THV. MEYERSGATE 42, OSLO 1.
Utsalget i Torggt. er opphørt.
I TILLEGG TIL BOKSORTIMENT-
ET KOMMER FORRETNINGEN TIL
Å FØRE FULLT UTVALG AV HEL-
SEKOST I DEN NYE BUTIKKEN.

VELKOMMEN!

VERV OG VINN!

Les om hvordan du kan verve nye abonnenter og få tidsskriftet gratis selv. ►
Les også om den støtte og hjelp du kan gi foreningen økonomisk.

Vi ønsker alle en God Jul og et Godt Nytt UFO-år!

SCANALKA A.S

presenterer sitt vareutvalg

Alternativ litteratur bl.a. følgende emner:

☐ Astrologi	☐ Helse	☐ Okkultisme	☐ Wushu
☐ Biorytmer	☐ Iris diagnostikk	☐ Parapsykologi	☐ Yoga,
☐ Chakrasymboler	☐ Jødisk mystikk	☐ Reinkarnasjon	☐ Zen buddhisme
☐ Dybdepsykologi	☐ Kinesiologi	☐ Soneterapi	☐ Ægyptologi
☐ Esoteriske bøker	☐ Legeplanter	☐ Tarot	☐ Østens visdom
☐ Fortidsgåter	☐ Meditasjon	☐ UFO bøker	☐ Åpenbaringer
☐ Grafologi	☐ Naturmedisin	☐ Verdens mysterier	☐ og flere andre.

Over 1000 titler.

Dessuten fører vi: Engelske bøker, Penduler, Krystallkuler, Pyramider, Plansjer, Tarotkort og Tidsskrifter.

Besøk vårt utsalg i Oslo

FERDINAND SENTERET, TORGGT. 26-28
OSLO 1 TELEFON (02) 20 96 22

eller kontakt: SCANALKA A.S

BOKS 38, 2743 HARESTUA
TELEFON (060) 23 131

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. De som skriver manus på maskin kan hjelpe redaksjonen i arbeidet ved å følge noen enkle retningslinjer:

Skriv i 2 spalter og med enkel linjeavstand (minste). Benytt et nytt eller ferskt sort fargebånd i maskinen, og normale, vertikale bokstavtyper dersom skrivemaskinen har kulehode eller skrivehjul. Marg mot venstre og øvre kant av arket skal være 18mm. Mot høyre og nedre kant 12mm. Luft mellom spaltene 8-10mm. Lager du overskrifter selv må letrasetbokstaver benyttes. Redaksjonen kan også gjøre dette. En god rettskrivning er og viktig.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og magasiner av interesse som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende/dele ut foldere. Skriv til vår kontaktadresse: UFO-NORGE
Postbox 14
3133 Duken.

Herfra kan du rekvirere foldere og vi håper de straks blir distribuert ut til mulige interesserte. Har du tips, ideer eller ønsker for informasjonsarbeidet for tidsskriftet eller foreningen generelt, så la oss få vite det. Ønsker du å være aktiv i UFO-sammenheng, f.ex. ved å danne en gruppe lokalt, så kan vi evt. skaffe navn på andre medlemmer i din nærhhet; samt gi noen råd i starten.

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver for UFO-arbeidet som må utsettes p.g.a. mangel på penger. Mye må gå av egne midler men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange av våre i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite til UFO-NORGEs støttefond.

Benytt vårt postgironr.: 3 07 08 10 merk talongen STØTTEFONDET og send til: UFO-NORGE
Postbox 1155
5001 Bergen.

VERVEPREMIE

En måte å yde hjelp til UFO-NORGE på og samtidig ha litt lønn for strevet er å verve 3 nye abonnenter og så få gratis abonnement selv! Du går fram slik: De 3 nye abonnentene betaler til deg og du sender hele beløpet på kr.270 (3x90 for '84) dersom du ikke har betalt for '84, og kr.180 hvis du har betalt, på postgiro nr. 3 07 08 10 til: Tidsskriftet UFO
UFO-NORGE
Box 1155, Bergen.

Du setter deg selv som avsender og skriver VERVING i rubrikken "Melding til adressaten". På baksiden av innbetalingsdelen er det god plass til å skrive navn og adresse til de tre vervede. Skriv tydelig - bruk trykte bokstaver.

HVIS DU SER EN UFO -

HVA GJØR DU DA?

Når man får øye på et ukjent flygende objekt, så er dette ofte et så fascinerende syn at man har lett for å glemme å legge merke til endel viktige ting - data som vil være av betydning. Derfor denne lille sjekk- og huskeliste:

- TID - Første observasjonstidspunkt og varighet.
- STED - Observasjonssted (nøye), evt. v. krysspeiling.
- KURS - Objektets bevegelsesretning (kompasskurs).
- HØYDE - UFO'ens høyde over horisonten (vinkelgrader) ved observasjonens begynnelse og slutt.
- UFO'en - Størrelse, form og farge samt evt. detaljer. (ref. En ert holdt mellom tommel og pekefinger på strak arm dekker akkurat månen)
- VÆR/FLY - Merk deg vind og værforhold samt evt. posisjon til sol/måne. Videre om det er fly/helikopter i nærheten under eller etter observasjonen.
- VITNE(R)- Gjør andre oppmerksomme på UFO'en og noter om mulig deres navn og adresse.
- FOTO - Har du kamera med eller nært, så glem ikke å bruke det - ta flere og varier tid/blender.
- KONTAKT - Har du kjente i den retning objektet beveget seg mot, så ring og få disse til å være på utkikk. Derved kan oppnåes flere vitner og plotting av objektets bane.
- LANDING - Observeres landing, må stedet oppsøkes snarest. Se etter spor og merker og fotografer. Merk stedet godt og gjerd inn om mulig. Kontakt avdelingsledelse og/eller rapportsentralen.
- RAPPORT - Rapporter observasjonen snarest til avdelingsledelse og/eller rapportsentral - gjerne over telefon. Fyll ut rapportskjema og send snarest.
- ANDRES - Får du høre om andre personers UFO-observasjoner lokalt, så oppsøk vitne(r), undersøk og rapporter som nevnt over. Ha gjerne med informasjonsfoldere, og opptre vennlig og korrekt.